



Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 15
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris în Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sămbătă,
13 Aprilie 1940

SECRETUL REUȘITEI ÎN VIEȚĂ

de Alexa Popovici

„Voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele”.
Ps. 23:6.

Așa a grăit în tinerețe, ciobanul, cântărețul, viteazul, regele David. Și așa vrea ca aceste cuvinte să le sădese în grădina inimii tineretului nostru. În inima lor, pentru că ei sunt în pragul vieții, în fața lor se deschide câmpul viitorului. În inima lor, pentru că acolo se frământă atâtea hotărâri, dospesc atâtea idealuri...

Voi, scumpei tineri, intrați în concertul vieții, porniți pe drumul necunoscut, începeți lupta. Știu că în inima fiecăruia din voi, se ascunde îngrijorarea, teama, întrebarea grea: ce voi ajunge în viață? Voi urca, voi reuși? Sau voi da faliment, voi pierde, voi coborî? Voi avea viața liniștită sau plină de sbucium?

Nu trebuie să uităm însă, că este un secret care schimbă înfățișarea tuturor lucrurilor. Tinerii cari au descoperit acest secret au fost fericiți și mulțumiți toată viața lor. Uitați-vă la David, și atâtea cazuri din Biblie. Nu e un farmec; nu e întâmplare, ci e o experiență repetată în o mulțime de vieți. Și sunt sigur dragă tinere că, dacă vei înțelege acest lucru „bucuria și fericirea” te vor urmări în toate zilele vieții tale. Și e așa de simplu acest secret, pe care în alte cuvinte l-am putea numi credincioșia față de Dumnezeu.

Da, cine e credincios lui Dumnezeu reușește în viață. De multe ori mâna lui Dumnezeu se vede foarte clar într-o viață, în alta mai puțin, dar lucru cert e că ea intervine în orice viață. Iată de ce care sunt credincioși lui Dumnezeu reușese. Ferice de acel tânăr ce ia pentru viața lui hotărârea lui David: „Voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul

zilelor mele”. Ferice de viața pe care nu s'a tăvălit păcatul.

Dacă vom observa cu atenție, în hotărârea lui David se vede o:

Credincioșie voluntară

„Voi locui în Casa Domnului” — spune David. El ia această hotărâre de bună voie, într-un chip absolut voluntar. E inițiativă personală. Poate când în sufletul lui au răsărit aceste cuvinte, el era pe câmp, singur, lângă oi, departe de orice înrăurire din partea cuiva...

Spiritul voluntar **desvăluie o personalitate**. Nu e om acel ce-i purtat de vorbele altora. Nu e stâncă ce se poate muta, la suflarea vântului. Nu e creștin acel ce vine la biserică, poartă un nume oarecare, face unele fapte numai pentru că așa vreau alții! De aceea sunt biserici cu membrii slabi, anemici, fără viață, pentru că au venit nu din spiritul lor, voluntar, ci pe brațele altora, prin influență, ori siliți. Tinere! Vrei să fi un adevărat credincios? Vrei să fi plin de viață, de putere și avânt? Vrei ca Hristos să poată lucra prin tine? Vrei să fi binecuvântat și tu însuși? Dacă da, vino la Isus hotărât, să fi credincios toată viața și aceasta în mod voluntar.

Cunoaștem că un credincios voluntar **e activ și activitatea lui e plină de roadă**. Un credincios adus la Isus prin influența altora sau din interes personal pământesc, nu lucrează. Chiar dacă e membru regulat al bisericii, dar vine numai la biserică, se așează pe scaun, ascultă și la terminare pleacă. Atât, nimic mai mult. Și sunt mulți tineri în această stare. Hristos și biserica Să, au nevoie de oameni de lucru, zeloși, plini de dorul muncii. Cine vine voluntar, lucrează, iubește pe

Salvatorul său și face totul în putință pentru Impărăția Sa. Sunt sigur dragă tinere că, dacă vii la Isus voluntar, vei face mult spre slava Sa.

Și, înrolarea voluntară **e rodul convingerii**. Unul ce se înrolează de bună voie undeva, e convins, e cucerit de o idee. Și noi creștinii suntem bucușori, că, Isus a pus baza bisericii Sale pe convingere personală. „**Pune-ți mâna ta în coasta Mea...**” — spune El lui Toma, și imediat convingerea naște predarea voluntară, iar Toma strigă: „**Domnul meu și Dumnezeuul meu!**”. Apostolii au întemeiat bisericile numai pe principiul voluntar. „**Cine vrea să vi-nă**” — spune Isus, „**Cine crede...**” Nu să-l faci pe om membru și el să nu știe de aceasta, ci el să vi-nă de bună voie. Cei ce vin din convingere, sunt adevărate case zidite pe stâncă. Nimeni și nimic nu-i va mai smulge de lângă adevărul biblic. Ateismul? Materialismul? Naturalismul? Toate vor fi neputincioase, când credinciosul lui Isus e convins, a gustat el personal și numai după aceasta a venit la Isus.

Apoi în hotărârea lui David se mai vede o

Credincioșie sinceră

Ce sinceritate de copil pune David când spune: „**Voi locui în Casa Domnului!**” Și aceasta s'a văzut în viața de mai târziu. David a avut o credincioșie sinceră. Cred că pentru el au fost mai dulci clipele de lângă altar, decât cele lângă tronul de aur, de glorie. Casa Domnului era casa sa. El spune **că va locui**, adică va fi mereu în apropierea altarului. Vrea să fie mereu lângă Dumnezeu și Dumnezeu lângă el.

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.
Grant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 15 Sâmbătă 13 Aprilie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Cu acest număr al
Farului se trimete **Mana**
tuturor celor abonați
până în prezent.

Anunț

Toate Comunitățile sunt rugate
a întocmi și trimite datele toate
pentru: „Istoria Creștinilor Ba-
ptiști” așa cum este cerută în
chestionar; nu putem începe lu-
crarea, din cauza întârzieri ace-
stor date.

Deasemenea fr. predicatori
sunt rugați a-și trimite adeziu-
nile lor conform statutului de
pensionare la adresa:

DUMITRU BABAN, str. Mare-
șal Joffre No. 6. Constanța.

Harmonuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la



Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

Cassieria Uniunii Comunităților Creștine Baptiste din România

Confirmăm cu mulțumire primirea ur-
mătoarelor sume de către cassieria Uni-
unii:

Bis. Bapt. Aemaru Alba Lei 100, Bis.
Bapt. Ferendia Timiș Lei 282, Bis. Bapt.
Deci Arad Lei 100, Bis. Bapt. Ciume-
ghiu Bihor Lei 106, Bis. Bapt. Mărtihaz
Bihor Lei 50, Bis. Bapt. Madei Neamț
Lei 120, Dumitru Lungu Madei Neamț
Lei 80, Oniga Grigore Poiana Blenclui
Galgan Lei 100, Bis. Bapt. Milcoveni Ca-
raș Lei 50, Bis. Bapt. Porumbacul de
jos Făgăraș Lei 100, Bis. Bapt. Câmpia
Caraș Lei 185, Bis. Bapt. Socul Caraș
Lei 100, Bis. Bapt. Cărbunari Caraș
Lei 100, Bis. Bapt. Stâmpan Caraș
Lei 80, Bis. Bapt. Naidăș Caraș Lei 100,
Bis. Bapt. Lescovița Caraș Lei 28, Bis.
Bapt. Cetatea Dolj Lei 160, Bis. Bapt.
Brusturi Sălaj Lei 300, Bis. Bapt. Tără-
ță Bihor Lei 230, Bis. Bapt. Bruchnea
T. Mică Lei 32, Bis. Bapt. Somoscheș
Arad Lei 280, Bis. Bapt. Drajna de jos
Prahova Lei 60, Bis. Bapt. Mosanești
Hotin Lei 62, Bis. Bapt. Buteni Arad
Lei 62, Bis. Bapt. Zărand Arad Lei 100,
Bis. Bapt. Cumbenii Vechi Fălești Lei 100
Bis. Bapt. Neagoiul Rechilois Hunedoara
Lei 134, Dumitru Căluțin Deciosân-
martin Lei 50, Bis. Bapt. Bomat Lechin-
ia, Năsăud Lei 110, Bis. Bapt. Rân-de-
mori Lei 300, Bis. Bapt. Hațeg Nălaț
Lei 200, Bis. Bapt. Buteni Arad Lei 125,
Bis. Bapt. Dumbrava Lei 50, Gavrilă Lu-
du, Beclean Făgăraș Lei 100, Bis. Bapt.
Mulaș Mureș Lei 200, Bis. Bapt. Șiria
Arad Lei 20, Ban Ioan Covăsant Arad
Lei 20, Bis. Bapt. Caransebeș Lei 40,
Bis. Bapt. Reșița Lei 30, Bis. Bapt. Cluj
Lei 321, Bis. Bapt. Craiova Lei 30, Bis.
Bapt. Bălți Lei 62, Bis. Bapt. Iași Lei 20.
Bis. Bapt. Belgrad Lei 62, Bis. Bapt. Pă-
trăuți de sus Cornești Lei 30, Bis. Bapt.
Daviden Strojinet Lei 110, Bis. Filip, Sluț
Banloc Timiș Lei 100, Bis. Bapt. Cușnis
Bihor Lei 120, Bis. Bapt. Socolari Ca-
raș Lei 1500, Bis. Bapt. Maieru Năsăud
Lei 65, Bis. Bapt. Arionesti și Bughi So-
roca 160, Bis. Bapt. Felnicul Inferior Hu-
nedoara Lei 100, Bis. Bapt. Negriștești
Someș Lei 380, Bis. Bapt. Costiceni Ho-
tin Lei 100, Bis. Bapt. Sintești Lei 30,
Bis. Bapt. Pereceiu Lei 363, Bis. Bapt.
Iazi Severin Lei 80, Bis. Bapt. Cînta Se-
verin Lei 50, Bis. Bapt. Pojoga Severin
Lei 80, Bis. Bapt. Seleuș Arad Lei 500,
Bis. Bapt. Seleuș Arad Lei 1000, Bălăica
Petrui Lei 20, Bis. Bapt. Band Mureș
Lei 100, Bis. Bapt. Apa Satu Mare Lei 30,
Bis. Bapt. Gurbadiu Bihor Lei 375, Bis.
Bapt. Cheșeu Bihor Lei 100, Bis. Bapt.
Sturgeri Tighina Lei 50, Bis. Bapt. Al-
ba Iulia Lei 164, Bis. Bapt. Sănnicolau
Bihor Lei 300, Bis. Bapt. Bata Severin
Lei 86, Bis. Bapt. Tauț Arad Lei 140,

Bis. Bapt. Bogdana Sălaj Lei 200, Bis.
Bapt. Bogdana Sălaj Lei 200, Bis. Bapt.
Pașa Sălaj Lei 100, Bis. Bapt. Bălașa
Hunedoara Lei 78, Bis. Bapt. Olănești
Cetatea Albă Lei 65, Bis. Bapt. Serbeni
Hotin Lei 60, Bis. Bapt. Gabilești Isma-
Lei 80, Bis. Bapt. Vrani, Caraș Lei 200
Bis. Bapt. Rusca Montană Alba Lei 37
Bis. Bapt. Oradea Bihor Lei 164, Bis.
Bapt. Sichevița Caraș Lei 100, Bis. Bapt.
Gornea Caraș Lei 70, Bis. Bapt. Sîtitel
Târnava Mică Lei 100, Bis. Bapt. Dră-
gușeni Satu Mare Lei 60, Bis. Bapt.
Turț Satu Mare Lei 100, Bis. Bapt. Ti-
vanul Mic Lei 130, Bis. Bapt. Cicir Ara-
Lei 60, Bis. Bapt. Sasca Română Lei 4
Bis. Bapt. Cucova Caraș Lei 80, Bis.
Bapt. Doclin Caraș Lei 80, Bis. Bapt.
Sfânta Elena Lei 80, Bis. Bapt. Pes-
Lei 130, Bis. Bapt. Deal Alba Lei 10
Bis. Bapt. Larga Hotin Lei 140, Bis.
Bapt. Căciu Gurgești Lei 50, Bis. Bapt.
Margan Cluj Lei 200, Bis. Bapt. Calot
Cluj Lei 60, Bis. Bapt. Sânzorjul de M-
ses Sălaj Lei 220, Bis. Bapt. Orlat S-
biu Lei 120, Bis. Bapt. Avram Iancu I-
II, Lei 200, Bis. Avram Iancu B-
Lei 125, Bis. Bapt. Panarel Turda Lei 12
Bis. Bapt. Nasan-Aspaga Ismail Lei 20
Bis. Bapt. Unirea Caliacra Lei 65, Bis.
Bapt. Arad-Sega Arad Lei 500, Bis. Bapt.
Ghiroda Timiș Lei 150, Bis. Bapt. Mera-
ma Caraș Lei 45, Bis. Bapt. Gaspa
Bălți Lei 50, Bis. Bapt. Hâpna Alba I-
lia Lei 800, Bis. Bapt. Mihoveni Sa-
ceava Lei 30, Bis. Bapt. Segvale Teleor-
man Lei 90, Bis. Bapt. Ciornahuzi Str-
jinet Lei 150, Bis. Bapt. Zupalnic, Se-
rin Lei 100, Bis. Bapt. Brăila Lei 180
Bis. Bapt. Miheleu Bihor Lei 60, Bis.
Bapt. Germană Timișoara Lei 30, Bis.
Bapt. Reșița Lei 260, Bis. Bapt. Cernău-
Lei 40, Boeru Nicolae Tintea, Prahova
Lei 250, Bis. Bapt. Zimbru Arad Lei 90
Bis. Bapt. Bozaci Suceava Lei 100, V-
caș Teodor Batăr, Bihor Lei 30, Bis.
Bapt. Crișcova Severin Lei 267, Bis.
Bapt. Răcășdea Caraș Lei 150, Bis. Bapt.
Arad-Gai Lei 640, Bis. Bapt. Rădeș
Lei 124, Bis. Bapt. Giulești Bucureș-
Lei 316, Bis. Bapt. Grădina, Constanța
Lei 46, Bis. Bapt. Andronache Lei 16

Cassier: TRUTA PETRU, Str. Berz
No. 29, BUCUREȘTI II.

(Continuare în numărul viitor)

Instinctul de conservare al
nui individ îi cere să-și asigu-
ziua de mâine.

Instinctul de conservare al
nui popor pretinde să aibă o a-
mată bine echipată și instruită

Asigurați ziua de mâine sub-
scriind la bonurile pentru înze-
trarea armatei.

A N E X Ă

la revista

FARUL CREȘTIN

**MANA ZILNICĂ, TALMACIRI CREȘTINE PENTRU
CETIREA BIBLIEI ÎN FIECARE ZI**

A N U L V.

Girant resp. N. Oncu

APRILIE, 1940

CETIREA BIBLIEI

Cetirea zilnică a Bibliei trezește mintea, dă putere spre a birui ispitele, înobilează sentimentele curate, întărește voința spre bine și înmulțește cunoștința celui ce se ținea de ea. Biblia fiind Tezaurul sufletesc și mâna ce ne conduce pe Calea cea Dreaptă a lui Dumnezeu, trebuie pusă în fiecare cămin și trebuie citită în fiecare familie. Cetirea zilnică a Bibliei are darul dumnezeesc să ne facă creștini buni și cetățeni loiali față de Tron și Patrie, să ne facă tari și statornici în Credință, cuminiți și harnici în Muncă.

I. R. Socaciu, Th. M.

Mana Zilnică

Este tălmăcirea textelor Sfintei Scripturi aranjate în mod sistematic pentru credincioșii cari citesc Sfânta Biblie zilnic. Dat fiind faptul, că n'am primit materialul din Anglia, tălmăcirile zilnice de data aceasta sunt făcute pe zilele de 11—25 Aprilie, de către fr. Marcu Nichifor, iar cele de pe zilele 1—10—26—30 Aprilie 1940, de către fr. I. Socaciu. Rugăm pe toți frații și prietenii să ne ierte pentru greșeli și pentru cele bune să dea slavă Domnului.

Abonamentul la **Mana Zilnică** este
20 lei pe an și 12 lei pe șase luni

Redacția și Administrația:
Strada Lae Barna 4. A R A D

Abonamentele să fie trimise la
NICOLAE ONCU,
STRADA BLANDUZIEI 4. A R A D

TĂLMĂCIREA TEXTELOR PENTRU CETIREA ZILNICĂ A BIBLIEI

PETRU RUPE OBICEIUL

Cuvânt de aur: În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părintor, ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire, este primit de El. — Fapte. 10:34, 35.

Chiamă pe Petru.

L., 1 Aprilie, 1940. — Fapte 10:1—8.

Aici avem în Armata Romană la Cezarea, un sutaș credincios, — om cucernic și temător de Dumnezeu. Dar el încă nu urma Domnului Hristos, nu știa cele despre El. Temător de Dumnezeu, așa erau numiți cei ce dintre neamuri urmau credința în adevăratul Dumnezeu după ce au părăsit credința veche, fără să se facă Iudei. Adică Corneliu a primit credința Iudeilor, dar n'a vrut să primească și obiceiurile lor. Acest sutaș cu așa titluri minunate: cucernic și temător de Dumnezeu, se ruga totdeauna lui Dumnezeu împreună cu toată casa lui și făcea multe milostenii norodului. Într-una din zile în vreme ce se ruga, pe la orele trei după masă, cum socotim timpul la noi, Corneliu a văzut un înger al Domnului că a intrat la el și apoi îngerul i-a spus ce se facă. Ne aducem aminte că Avram a avut fericirea — și alți oameni ai lui Dumnezeu — să vadă îngeri. Iată un sutaș roman care nu este dintre cei ce se socoteau a fi fii lui Avram, are parte ca Avram și este un fiu de credință al lui, Corneliu militește procedează la cele ce are de făcut și trimete un ostaș cucernic — discipol în credință — și două din slugile sale să cheme pe Petru din Iope la Cezarea. Frumos lucru! Cine n'ar fi dorit să fie sub comanda unui sutaș ca Corneliu! Să nu uităm însă, că cei milostivi vor fi miluiți și aceștia de obicei sunt oameni cucernici și temători de Dumnezeu.

Petru s'a suit să se roage.

M., 2 Apr. — Faptele 10:9—18.

Frumos obiceiul a se sui să se roage pe la orele șase, adică douăsprezece la amiazi. Să nu uităm: fratele Petru era obosit în casa de bine a fratelui Simon tăbăcarul, aproape de mare, odihna mergea mai bine câte cu o oră de rugăciune. Odihnă, rugăciune și adăpost bun pe făr-mul unei mări, îl fac pe om să ajungă să fie flămând! Măinile harnice în pregătirea gustării au cam întârziat și pe când Petru aștepta să fie invitat la masă, Domnul l-a umbrît în Harul Său. În aceasta stare sufletească, Petru a primit puterea de sus să înțeleagă că Dumnezeu nu este părtinitor, și a fost pregătit să rupă cu obiceiurile fariseesti. Aceste obiceiuri aveau darul să tragă zid de despărțire între om și om, în loc să-i înfrățească, în loc să-i îndemne a se iubi unii pe alții, i-au despărțit, i-au în-străinat pe unii de alții. Îmi vine dorul să fi putut fi și eu lângă fratele Petru la odihnă, în casă cu etaj lângă mare, la ora de rugăciune și în răpirea sufletească. Cred că mi-ar fi fost această experiență de mare ajutor spre a mă lăsa de unele obiceiuri cari mi se par poate bune, dar nu prea bune în ochii Domnului meu Isus. Iată dece trebuie să ne rugăm de multe ori! Sus deci cu inimile la ru-găciune.

Petru a mers cu ei.

M., 3 Apr. — Faptele 10:19—24.

Petru era om iute la vorbire, dar era în acelaș timp și un om gânditor. Vedenia ce o avusese l-a pus pe me-ditație, și în așa stare a înțeles glasul Duhului Sânt: Iată că te caută trei oameni; scoală-te, pogoară-te, și du-te cu ei, căci Eu i-am trimis. Nu îngerul a spus lui Corneliu să trimeată la Iope după Petru și nu era acesta un înger al Domnului? Petru înțelegea că Duhul este una cu Tatăl, pentru el credința era fără șovăire, așa știau și cei trei oameni. Servul Domnului în felul acesta era pregătit a primi invitația în casa unui om de alt neam. Ce bucu-rie a fost în seara aceea în casa fratelui Simon tăbăcarul!

Copiii Domnului din Iope s'au făcut părtași la o bucurie mare. Dimineata la plecarea lui Petru cu cei trei oameni, tură însoțiți de câțiva frați din Iope. Frații aceștia căutau să se bucure cu Petru și gata a auzi cuvântul, fără să știe că va veni timpul când vor scoate pe Petru din bucluc pentru aceasta misiune. Copiii Domnului de multe ori caută după bucurii peste bucurii, și cel ce caută, află, cum a zis Domnul Isus. Petru a mers cu ei. În astfel de tovarășie mi-ar plăcea să pot merge și eu cu fratele Petru. E bine că putem merge cu Isus Mântuitorul și Dumnezeuul lui Petru.

Toți suntem înaintea lui Dumnezeu.

J., 4 Apr. — Faptele 10:25—33.

Corneliu era un om pătruns de adevărul lui Dumnezeu. Această stare după voia lui Dumnezeu l-a făcut ca el, om cu rang, să se smerească înaintea unui om simplu pe lângă oamenii între cari Corneliu avea trecere. Petru însă n'a vrut să îngăduie acest lucru ca un om să i se închine lui. „Scoală-te, și eu sunt om!” Și încă un om care spune și stă lângă adevărul dumnezeesc. Altcum ar fi primit ca Corneliu să i se închine și ar fi fost mândru că chiar un sutas Roman a făcut acest lucru. Oare ce a vorbit Petru cu Corneliu? În tot cazul îl vom putea întreba în cer. În casă erau adunați mulți. Așa cum se adună sufletele flămânde și setoase după adevăr în casa unui copil al Domnului, care duce o viață curată și plăcută lui Dumnezeu. Ei erau toți adunați să asculte tot ce le va spune Dumnezeu prin Petru. Mă gândesc cât de bucuros aș fi fost să fiu și eu între așa oameni hotărâți a asculta tot ceea ce le spune Domnul Dumnezeu.

Dumnezeu nu este părtinitor.

V., 5 Apr. — Faptele 10:34—43.

Petru ține o predică minunată în casa sutasului Roman. Acolo între ascultători se aflau persoane din cei mai de seamă oameni și femei din elita orașului: ofițeri din armata Romană, administratori, etc. Subliniind predica lui

Petru, aflăm următoarele: Dumnezeu nu este părtinitor; El primește pe tot cel ce vine la El; Dumnezeu a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel; El le-a vestit Evanghelia, prin Isus Hristos; Dar Isus este Domnul tuturor, Ioan Botezătorul era martorul lui Isus. Acest Isus a făcut bine și vindeca pe toți neputincioșii; noi suntem la acestea martorii Lui; Iudeii L-au omorât; Dumnezeu L-a înviat a treia zi; noi am petrecut cu El după înviere. El ne-a poruncit să propovăduim credința norodului; El este Judecătorul celor drepți și celor nedrepți; tot cel ce crede în El, capătă prin numele Lui, iertarea păcatelor. Servul Domnului a folosit timpul ca să prindă oameni în mreaja Lui Hristos. Așa trebuie să facă oamenii lui Dumnezeu. Dumnezeu a arătat că nu caută în față; El primește pe oricare păcătos. Și El mă primește și pe mine așa slab cum sunt.

Duhul Sfânt peste toți.

S., 6 Apr. — Faptele 10:44—48.

În vreme ce Petru predica, cei adunați în casa lui Corneliu ascultau cu multă luare aminte Cuvântul vestit. Să luăm aminte: Duhul Sfânt s'a pogorât asupra celor ce ascultau cuvântul. Credincioșii din Iope ca și alții prin Ierusalim, etc., erau influențați a crede că Dumnezeu primește numai pe acei ce erau Iudei, fie prin naștere sau prin proselitism. Aici au avut ce vedea și astfel și-au schimbat părerea. — Vorbirea în limbi n'a fost un potop de sunete aruncate în văzduh, ci una sau mai multe limbi vorbite de lumea de atunci și deci înțelese. Acelor suflete întorse la Dumnezeu, Petru le-a spus să se boteze în numele Domnului Isus Hristos. — Intrunați într-o casă spre a asculta Cuvântul Domnului, predica atingătoare de inimă, păcătoși întorși la Dumnezeu, botezul celor credincioși și întorși la Domnul, iată o biserică creștină baptistă, în casa lui Corneliu, sutășul Roman din Cezarea.

Petru își îndreptățește purtarea.

D., 7 Apr. — Faptele 11:1—14.

Faptul că Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi trebuit să fie o pricină de bucurie pentru apo-

stolți și frații din Iudea. Dar unii au adus cu sine aluatul Fariseilor și aceștia au muștrat pe Petru pentru că a intrat în casa lui Corneliu. Tăierea împrejur și abținerea de la unele mâncări erau pentru unii mijloace de har. Dar Petru nu s'a lăsat luat în picioare, a dat un raport despre experiența sa și despre cele ce a lucrat Dumnezeu. Care nu caută în față ca Fariseii, Frații din Iope cari fuseseră cu el, au dat și ei mărturie despre cele petrecute. Chiar copiii Domnului sunt în stare adesea să pună piedecă Evangheliei prin unele obiceiuri filozofice — netezite, — dar fără niciun folos pentru împărăția lui Dumnezeu. Este bine să luăm aminte ca nu cumva să ne legăm de unele lucruri cari nu pot folosi nimic, iar pe noi ne lasă reci și fără putere duhovnicească. Să căutăm să câștigăm suflete la Hristos și dacă noi nu putem câștiga, să nu punem piedeci la cei ce pot.

PERSECUTAȚI LA IERUSALIM ȘI ROMA

Cuvânt de aur: Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să calcați pe urmele Lui. — 1 Petru 2:21.

Biserica înalță rugăciuni pentru El.

L., 8 Apr. — Faptele 12:1-10.

Iudeii de frunte erau dușmani înfocați ai urmașilor lui Hristos. Toate încercările lor de până aci de a stărpi credința propovăduită de Isus și ucenicii Lui, fură puse purtate de vânt! Acum însă Irod Agripa I ajuns rege, a venit la Ierusalim pentru sărbătoarea Paștelui. Desigur marii preoți au intervenit pe lângă el ca să-l inspire spre a lua măsuri contra urmașilor lui Hristos, cari, ziceau ei, ne strică legea strămoșească. Și Irod, stie din neigasil de copii, s'a pus pe lucru! A ucis pe Iacov, fratele lui Ioan și a pus în temniță pe Petru. Însemnați: Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el. Cum ne rugăm noi Domnului pentru cei persecutați și ce facem pentru ei? Cum ne rugăm și ce facem pentru cei închisi? Noi suntem biserica Domnului și biserica Lui nu încetează să înalțe rugăciuni și pentru unii și pentru alții.

Domnul a eliberat pe Petru.

M., 9 Apr. — Faptele 11—19.

Domnul a eliberat din temnița grea, din lanțuri, pe Petru. Răspuns la rugăciunea bisericii! „Acum văd cu adevărat, că Domnul a trimis pe îngerul Său, și m'a scăpat...” Era un lucru că Petru la început îl credea numai un vis! Așa luăm noi de multe ori lucrarea minunată a lui Dumnezeu, ca un vis! Inșă odată omul eliberat, după ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s'a îndreptat spre casa Mariei, unde erau adunați mulți laolaltă, și se rugau lui Dumnezeu. Totul sună ca la creștinii bapțiști, huliți și persecutați și ei ca Petru și ceilalți frați în Hristos adunați în casa Mariei. Ajuns la ușa casei, nu eră chip să intre fără ca vreun frate să deschidă ușa. Ușile temniței s'au deschis, dar asta nu. Sora slujnică, Roda, în loc să deschidă ușa, a alergat înăuntru să dea de știre că Petru stă afară la poartă. Cine o putea crede! „Ești nebună!” „Cum vroți, dar fratele Petru stă la poartă. Nu vă mai rugați, că este aici”. Ei dimpotrivă ziceau: „Este îngerul lui.” Adică putem crede până și o presupunere ca un lucru adevărat, dar ceea ce am putea vedea chiar cu ochii, dacă am ieși până în pragul porții, nu putem crede! Ciudați suntem noi oamenii. Dar Petru bătea mereu, și ceilui ce bate, i se va deschide! Slujnica Roda avea dreptate. Petru le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță și le-a legat pe suflet: „Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților”. Apoi a ieșit și s'a dus mai departe. Aș fi vrut să fiu și eu cu Petru, nu inșă în temniță, și la poarta cea mare de fier, la poarta casei Mariei și când le-a istorisit cele petrecute și apoi să plec cu el pe la frați.

Nu dăduse slavă lui Dumnezeu.

M., 10 Apr. — Faptele 12:20—25.

Incă odată ceva despre isprăvile lui Irod. Eri a ucis pe Iacov, a închis pe Petru, pe care Domnul l-a eliberat, azi avem ceea ce a făcut Domnul cu acest împărat tiran și fățarnic. Atunci când Irod s'a îmbrăcat în hainele lui împărătești, în cea mai mare slavă pe care o putea avea

un om, atunci când un norod necăjit de el căuta să-i câștige învoirea de pace pentru că țara lor, Tir și Sidon, se hrănea din țara acestui domnitor, atunci când a ajuns să fie considerat ca un dumnezeu, l-a lovit un înger al Domnului, pentru că Irod nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi. Arhiereii și Iudeii a căror plăcere căuta s'o facă prin prigonirea ucenicilor, nu-l putea ajuta. Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult și numărul fraților în Hristos se mărea. Prigonitorii au de a face cu Dumnezeu, nu cu noi, pe cari ne prigonesc. Și Dumnezeul nostru mai iute sau mai târziu găta cu ei, așa cum vroiește El, fără să se întrebe de cineva. Partea noastră este să trăim după voia lui Dumnezeu și să stăm credincioși până la moarte. Cu celelalte va găta Dumnezeu cu cei ce nu-l dau slavă.

Suferințe și slavă.

J., 11 Apr. — 1 Petru 1:1—11.

Nimeni nu poate îndeajuns prețui slava viitoare, dacă n'a gustat din paharul suferinței. Suferințele pe acest pământ sunt ca o ploale rece de primăvară, în urmă căreia încep să răsară tot felul de plante frumoase. În urma suferințelor ies la iveală multe calități sfinte, pe care altfel niciodată nu le-au avea. Curajul, mila, bunătatea, compătimirea de cele mai multe ori își au rădăcinile înfipite în suferință.

Suferințele sunt de două feluri:

1. *Suferință de curățire.* De cele mai multe ori pentru a scăpa un suflet credincios de anumite slăbiciuni, greseli, este nevoie de suferință. Să privim la Iosif, el are în el o mulțime de calități înalte, în el zace aurul amestecat cu pământ. Dumnezeu este eternul curățător. Chiar dacă Iosif plânge, se lănguește, se simte nedreptățit pentru clipa de astăzi, totuși Dumnezeu vede în el omul ideal pentru viitor. Frate nu plânge, când Dumnezeu te trece prin foc, pentru că Dumnezeu vede în tine mult aur. Numai acei nu sufăr, în care nimic nu este bun. Un copil a lui Dumnezeu a trecut și va trece prin locul desăvârșiri. Pentru că așa e scris.

2. *Suferința de încercare.* Vânturile și furtunile au darul de-a desrădăcina pomii fără rădăcini. Odată am văzut un mare pom aruncat de pe deal într-o vale adâncă, când îi privii, văzui că avuse rădăcini mici. Iov a fost un pom sădit adânc în Dumnezeu și în curățenie. Dacă ești un pom verde, sădit în casa Domnului, atunci vei fi încercat, pomul smuls sau uscat n'are nevoie de astfel de încercări. Dar după ce vei trece prin toate acestea, vei fi primit în slavă.

Hristos a suferit.

V., 12 Apr. — 1 Petru 2:15—25.

Suferința nu este ceva josnic, nu este ceva rău, este un foc care arată tăria vieții noastre spirituale. Mântuitorul nostru a suferit mult, n'a înlăturat niciodată suferința din calea sa, ci din calea aproapelui.

Domnul Isus a suferit din dragoste. Mulți sufăr fiindcă sunt în împrejurări grele și nu pot scăpa. Dar Domnul Isus a putut înlătura suferința din viața Sa, dar n'a făcut-o din dragoste pentru noi. Dacă iubești cu adevărat pe aproapele, tu trebuie să simțești aceasta printr'un fel de suferință. Poate aproapele tău e bolnav, poate e prăpădit în păcate, poate n'are ce mânca, și tu trebuie să simțești aceasta. Tot vei merge din când în când pe la el pentru că acolo vei simți tot așa de mult prezența Domnului ca și la rugăciune.

Domnul Isus a suferit cu bucurie. Mulți când sufăr câte ceva, nimic n'are voie să stea în calea lor. Noi trebuie în suferințe să ne bucurăm, pentru că scris este: „Bucurați-vă întotdeauna în Domnul”. Lumea suferă cu mari înfrustrări pentru că suferința lor este distructivă, iar suferința noastră este curățitoare și necesară.

Domnul Isus a suferit cu mulțumire. Voi să suferiți cu mulțumire! Ah aici e prea greu Domnul Meu! Mulțumiți Domnului pentru toate lucrurile, și pentru greutatea și pentru suferințe, căci aceasta este plăcut lui. Dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu nu va îngădui ceva rău în viața ta, ci numai ce este bine. Deaceia să mai învățăm și lecția asta dela Domnul și Mântuitorul nostru iubit.

Părtași suferințelor.

S., 13 Aprilie. — 1 Petru 4:12—19.

În lumea de azi sunt o mulțime de școli și o mulțime de lucruri bune se învață. Totuși până acum nu este nicio școală unde să se predea și suferința. Unde elevi și profesori se obișnuiesc cu suferință. Din contra, azi se învață cum să ne căutăm drepturile noastre, să cerem justiției în glas tare dreptate.

Totuși este o școală înaltă, divină unde se învață suferința. Hristos e directorul ei. „Nu te împotrivi celui ce-ți face rău”. Pe un frate credincios s’au hotărât să-l omoare doi oameni. Când a văzut el că ei doresc să meargă pe acest drum, le-a zis: „Înainte de moarte lăsați-mă să vă sărut”. După ce i-a sărutat pe amândoi, nu s’a împotrivit. Dar puterea lor de răutate pieri. În școala lui Hristos numai se poate învăța arta de a suferi, în toate celelalte școli se învață arta, de a-ți apăra demnitate mândriei personale. Atât timp cât vei rămânea în școala lui Hristos, vei scoate folos din suferințe: puterea lor va fi pusă pentru desăvârșirea ta. Iar dacă vei ieși afară din această școală binecuvântată, un cuvânt nepotrivit te va răni ca un glonț, o purtare nepotrivită a curva îți va umplea inima de amărăciune și durere, pe care nu o vei putea niciodată uita. Ia seamă, că aceste nu sunt suferințe, ci dureri produse din cauza că nu ești în școala lui Hristos. Nedreptăți mari, înjosiri neadevărate, osândit pe nedrept, lipsuri de tot felul și de mari greutăți vor fi părtași cei ce sunt ai lui Dumnezeu, dar fiind lângă Dumnezeu și în școala Lui, aceste vor fi cununile veșnic strălucitoare ale sfințeniei lor.

Slava veșnică.

D., 14 Apr. — 1 Petru 5:1—14.

Din epistola lui Petru desprindem două învățături te-meinice. Dacă suferința din viața noastră nu ne va distruge, atunci va urma neapărat slava veșnică.

Domnul Isus a suferit pentru că a văzut măreția slavei veșnice. Cine se uită în prezent la suferința și nu la slava

veșnică, a greșit adresa. Dumnezeu ne îndeamnă astfel: „Priviți la Mine voi toți care sunteți la marginile pământului”. Pământul acesta este ca o vale a umbrelor, trebuie să privim spre țărmul veșnic. Tu frate, care de ani de zile stai ținut în patul de suferință, privește spre slava veșnică, și roagă-te ca și alți să ajungă acolo.

Apostolul Pavel a putut suferi, pentru că a văzut slava veșnică. Câte patruzeci fără una de lovituri a primit în mai multe rânduri, nu odată a fost scos mort udut cu apă din lovituri de pietre și bătai și totuși știți ce zice el: „Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare”... Rom. 8:18. Cine stă în lumina prezenței lui Dumnezeu și privește spre slava veșnică, suferințele îl fortează să se lipească mai mult de Dumnezeu și de sfințenia Lui.

Tu iubite cetilor trebuie să suferi, pentru că pentru tine Dumnezeu a pregătit lucruri prea minunate, pentru că ai prea puțină vreme de trăit pe acest pământ și apoi vei intra în slava veșnică.

Dacă atâta slavă te așteaptă de ce să nu suferi încă puțin?

Urmează-Mă.

L., 15 Apr. — Matei 9:1—13.

Priviți numai cât de simplă este religia Domnului Isus. „Urmează-Mă”. Nu trebuie ca să știi multe lucruri, ca să fii un adevărat ucenic, ci trebuie ca să-L urmezi pe Mântuitorul tău. Trebuie ca conștiința ta să fie luminată de prezența lui, apoi să-L urmezi întocmai.

Religia Domnului Isus nu constă din teorii, învățături multe, măcar că le are din belșug; ea constă în general dintr-o practică zilnică față de aproapele și o legătură mai mult decât intimă cu Tatăl.

Legătura cu Dumnezeu ne dă putere îndea ajuns pentru a ne menține forța morală și spirituală, iar practica față de aproapele ne cere ca legătura spirituală să fie cât mai strânsă. Așa a fost Domnul Isus, așa urmează-L și tu.

Uite bine, dacă simțеști că nu prea urmezi pe Hristos,

fii practic. Cineva îmi spunea zilele trecute, că înainte ca să se roage s'a amintit de un bolnav pe care a simțit că trebuie să-l viziteze, dar și-a zis; Voi mai ceti Biblia și mă voi ruga, apoi voi merge".

Când dă să citească Biblia, nu poate, parcă-i o carte străină rece. A încercat să se roage, dar n'a putut. S'a dus imediat la bolnav, i-a adus cele de trebuință, apoi a început să citească Biblia. Totul se schimbă, simți prezența lui Isus. Inima îi era la pieptul Domnului, iar cuvintele sfinte mergeau cu putere în inimă. Totul apăru în lumină, fericire, laudă; dece? Pentru că urmă pe Domnul Isus. Mergi, fă și tu la fel.

El le-a dat putere.

M., 16 Apr. — Matei 10:1—10.

Este ceva cu totul natural, ca cel ce urmează pe Domnul Isus în viața zilnică, să capete putere și să aibă însărcinări mari și diferite. Să nu mergem mai departe, să ne oprim aici.

Dacă de pildă în viața mea zilnică aș admira cuvintele Domnului Isus, le-aș studia cu toată sârguința și cu toate aceste măs mărgini, numai aici n'aș primi nicio-dată putere.

Pe cântarul puterii vieții spirituale poate fi cu mult mai superior un om simplu, care urmează pe Domnul Isus cum am văzut în tâlmăcirea de ieri, decât un mare teolog al gândurilor.

Puterea Domnului în viața noastră nu este pe baza împătături, măcar că depinde de ea, ci e pe baza legăturii spirituale între noi și Hristos.

Puterea noastră spirituală nu depinde de titlurile noastre, ci de ascultarea noastră zilnică. Saul proroceste, dar când n'a ascultat de Dumnezeu, a fost părăsit de El, oamenii credeau că el este totuși bun, dar Dumnezeu nu mai avea nimic cu el. Puterea vieții spirituale nu constă în accia să fugim de lume și de păcatele ei, ci să fim o lumină, o sare; adică, prin viața noastră curată să luminăm întunericul moral în care trăiesc ceilalți, apoi să dăm gust și dorință după sfintenție.

Fiecare copil a lui Dumnezeu care urmează pe Domnul Isus, va primi îndeajuns putere zilnic, ca să slăvească prin viața lui pe Mântuitorul. Pentru că noi știm că Dumnezeu revărsă regulat mană îndeajuns; vina e a celor ce le vine greu s'o strângă.

Nu voi vorbiți.

M., 17 Apr. — Matei 10:11—20.

Este interesant să știm, că după venirea Domnului Isus, a venit suferința pentru dreptate, pentru sfințenie, pentru legătură cu Dumnezeu; de ce aceasta? Pentru că Domnul Isus a descoperit toate viclesugurile celui răn, pentru că i-a zdrobit capul pe cruce; iar urmașii Lui deasemenea sunt biruitori peste șarpe.

Ca să poată printr'un ucenic vorbi Domnul, El trebuie să îndeplinească anumite condiții:

Să fie ca un miel, sau ca o oaie în mijlocul lupilor. Adică fără interes, intenții personale, fără revărsare de ură contra cuiva. Sfințenia vieții trebuie să fie totul pentru el; iar ca o datorie nevinovată, ca o poruncă sfântă, trebuie să spue că Dumnezeu nu cere acest lucru numai de la el, ci de la orice om. Căci pentru aceasta Hristos și-a vărsat sângele pentru păcatele lor.

Nu numai blânzi trebuie să fim, ci și nevinovați ca porumbeli. Mi s'a întâmplat, ca cineva să aibă mare neplăcere cu mine. A venit, a început să strige, totuși mă uitam cu toată seninătatea la el; apoi plin de bucurie și nevinovăție am început să-i spun ceva, el începu să zâmbească; în inima lui a intrat bucuria, a plecat imediat, i-a fost frică ca să nu ne facem prieteni.

Totuși sunt cazuri, când *sfinți trebuie să sufere*, atunci este cazul să vadă și alții ce poate face Domnul Isus în viața noastră. Niciodată n'am avut mai multă pace, fericire, bucurie ca atunci când am suferit pentru credință. Atunci Dumnezeu vorbește necredincioșilor împietriți cu toată puterea.

Nu vă temeți de ei.

J., 18 Apr. — Mat. 10:21—28.

Au fost pe acest pământ cazuri, când credincioșii au fost mai căutați decât aurul; pedepsirea lor a fost ca ceva sfânt; când din toate părțile oricine era suspectat, dacă nu cumva este credincios.

Domnul Isus a știut aceasta, dar s'a încrezut că ucenicii Lui vor dovedi că sunt mai tari ca fierul, mai puternici decât stâncile de granit.

Cuvântul Domnului Isus este simplu, puternic, clar: „Nu vă temeți de ei”. Dece să te temi de un om, care e ca tine și care vrea să te pedepsească pentru cel mai înalt ideal din univers?

Intr-o țară s'a dat ordine stricte, ca fiecare credincios să aibă numai două drumuri. Lepădare sau moarte. Ei nu s'au împotrivit: „Ne vreți corpul, vă dăm corpul, altceva nu putem să, vă mai dăm”.

Toate aceste s'au aplicat, dar numărul credincioșilor s'au dublat. Au omorât mulți, dar s'au săturat. Hristos ne cheamă în cer după ce ne-a mântuit, chiar dacă oamenii ne-ar pune în cale foc, apă, moarte, chinuri, ziduri, noi trebuie să mergem peste ele, chiar dacă am muri de două ori.

Cine urmează cu adevărat pe Domnul, va putea trece prin toate. Ferice de noi, căci țara noastră nu numai că ne ocrotește, ci și ne dă drepturi, ca să ne putem bucura liberi de Evanghelia dragostei divine. Pentru aceasta suntem datori mai mult să lăudăm și să proslăvim pe Domnul și ne rugăm necurmat pentru țara noastră mult iubită.

Voi sunteți de valoare.

V., 19 Apr. — Matei 10:29—36.

Aici este cauza că suntem așa de pretuiți pentru că suntem de valoare. Vezi frate și soră, Dumnezeu încearcă să-ți dovedească că ești de valoare.

Da, ești de mare valoare înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu te prețuiește mai mult decât pe soarele, luna, te prețuiește mai mult decât pe acest pământ. Rugăciunile tale,

laudele tale, suferințele tale preocup și dau mai multă bucurie și mulțumire lui Dumnezeu, decât orice.

Esti valoros înaintea lui Dumnezeu, pentru că ești creat din El. Sufletul tău e veșnic, ești rudă deaproape cu Dumnezeu; Dumnezeu a Tatăl tău. Ar putea Dumnezeu să nu te iubească? Ar putea Dumnezeu să nu te prețuiască mai mult decât orice?

Esti valoros înaintea lui Dumnezeu, pentru că ai fost răscumpărat de El prin sângele Lui. Dacă dai tot ce ai mai scump ca să răscumperi un lucru, ai putea să nu-L iubești? Atât de mult prețuiește Dumnezeu pe om, încât știe câte fire de păr ai pe cap.

Esti valoros înaintea lui Dumnezeu pentru că faci voia Lui. El găsește plăcere în tine când faci ceea ce-i place. Profeți au căpătat siguranța aceasta în inimile lor, din inima ta ea nu trebuie să lipsească. „O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta... fiindcă mă iubește. — zice Domnul, — deaceia îl voi izbăvi. Ps. 91.

Mă primește.

S., 20 Apr. — Matei 10:37—42.

Aici deja Domnul Isus începe partea practică s'o scoată la iveală. Domnul Isus vrea să ne dovedească cât de ușor îl putem primi noi, care dorim să-L avem întotdeauna.

Ce am spune, dacă cineva care iubește pe un om cu adevărat, și-l arată toată dragostea; dar nu-i poate iubi pe fii și pe ficele lui. Cu prima ocazie le întoarce spatele copiilor prietenului, îi disprețuiește și nici nu vrea să-i vadă. O astfel de dragoste se anulează dela sine. Iar acel ce este iubit, iar copiii îi sunt disprețuiți mai tare se va supăra.

Exact așa face și Domnul Isus, fiindcă iubește prea mult pe ucenici Săi, dorește ca dragostea această să se arate între ucenici Lui.

Primești pe un ucenic să doarmă în camera ta, această dragoste i-ai arătat-o Domnului Tău. Ai dat din mâncarea ta unui sărac, aceasta ai făcut-o Domnului tău. Aceasta înseamnă că L-ai primit pe Domnul tău.

Mergeam într-o călătorie, setea mă rodea din toate părțile, vre-o șeșe saore mă topeam de sete, dar apă nu puteam găsi. Atunci mi-am adus aminte de cuvintele: „Oricine va da de băut numai un pahar de apă rece... nu-și va pierde răsplata”.

O frate, soră pândeste prilejul și primește des pe Domnul Isus în cei săraci, dă-L pat, îmbracă-L, hrănește-L; căci numai aceste fapte vor străluci o veșnicie, în viața ta.

Domnul Isus zice: „Oricine primește... Mă primește”. Oare L-ai primit până acum? De asta n'ai bucurie.

Domnul a lucrat cu ei.

D., 21 Apr. — Marcu 16:9—20.

Pare că am fi ispitiți să credem că aici se ascunde ceva misterios, tainic. Totuși aici este o simplitate și o frumusețe practică rară.

Oricine care va începe să lucreze pentru Domnul, va vedea cum și Domnul lucrează cu el. Dacă totuși va trăi o viață temătoare de Dumnezeu, dar nu va lucra cu Dumnezeu, nu va avea fericirea să vadă cum Dumnezeu lucrează cu el.

Prin rugăciune, de câte ori n'am auzit: m'am rugat atâta timp pentru mântuirea cutărui, acum îl văd la picioarele Domnului, înseamnă că Dumnezeu a lucrat cu el. Aceste experiențe se pot înmulți și atunci viața nu este pierdută zădarnic, ci se poate spune: „Dumnezeu lucrează cu el”.

Prin fapte, alții au darul banilor, pe ei zgârcenia nu i-a putut zugrăvi. Ei cumpără tractate, Evanghelii, cărți frumoase, scriu scrisori, abonează Farul la cei bolnavi la spitale, sau la închisori, ajută și cumpără medicamente bolnavilor. În urma acestor mulți găsește mântuire și legătură cu Dumnezeu, și despre o astfel de viață se poate spune: „Dumnezeu lucrează cu el”.

Prin viu grai, sau vorbind, cu belivii, cu hoții, cu cei iubitori de plăceri, încetul cu încetul, vezi urme puternice oameni mântuiți, curați, scăpați de patimi josnice,

și despre acest fel de oameni se poate spune: „Dumnezeu lucrează cu el”.

La serviciul tău de înmormântare se va putea spune: „Dumnezeu a lucrat cu el?” Deci răscumpără vremea grăbește-te, ce pierzi vremea?

Printr'o fereastră.

L., 22 Apr. — 2 Cor. 11:21—33.

Cuvântul de aur: „Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns”, 2 Cor. 12. 9.

Printr'o fereastră, aceasta se arată mult, toate hotărârile și toate îngrădirile pe care le făcuseră, Damascheni cu guvernatorul lor, au dat faliment pentrucă, atunci când se făcea zidul cetății, Dumnezeu a poruncit ca să se facă și o fereastră.

Nu este descoperită nicio cursă până în prezent, în care un copil a lui Dumnezeu să fie prins. Aici se vede marea înțelepciune a lui Dumnezeu. Dacă ești cu adevărat un copil a lui Dumnezeu, nu vei ajunge niciodată într'un așa loc, că mergând înainte să păcătuiești, întorcându-te înapoi, tot să păcătuiești.

Am ajuns odată în viața mea de credincios într'un loc, unde de nu păcătuiești, ești în pericol de moarte. M'am mirat mult, am lăudat pe Dumnezeu, m'am bucurat că voi vedea cum Dumnezeu va ști să mă izbăvească. Am văzut că orice sfortare a mea era zădarnică. Dumnezeu a venit să judece Insuși; m'a luat de mână și m'a scăpat curat.

Când ești a lui Dumnezeu, un fir de paianjen devine un zid de fier pentru dușmani, spunea un credincios. Acest credincios a fost fugărit de oameni care căutau să-l omoare. Fugind, se ascunse într'o groapă. Până să ajungă pe acolo, dușmanii lui, un paianjen făcu o pânză deasă deasupra gropii, când văzură ei pânza, se duseră mai departe.

Dacă ești sfânt cu adevărat, multe ziduri vor fi puse în jurul tău, dar fii fără frică, Dumnezeu din vesnicie a pregătit ferestre de scăpare.

A venit un samaritean.

M., 23 Apr. — Luca 10:25—37.

Pilda aceasta ne arată una din cele mai frumoase exemple de milă din Evanghelic.

Preotul care a trecut pe acolo, după legea veche trebuia să se intereseze de fratele său, dar el n'a făcut-o, pentru că avea interese grabnice. Noi suntem o seminție de preoți, ce facem când vedem pe cineva prăpădit în păcate, în dureri, în remușcări? Dacă trecem pe lângă el fără să-l vedem, atunci suntem mai prejos decât păgânii, care n'au auzit de Dumnezeu. Atunci prin noi care suntem lumina și slujitori ai lui Dumnezeu, Dumnezeu în loc să fie slăvit, este batjocorit.

Levitul, care și el se ținea din seminția aleasă, avea o slujbă în casa lui Dumnezeu, trece pe lângă cel plin de sânge, îl înconjoară pe alături, se uită pe sub gene, și e mulțumit că a scăpat neatinș de o astfel de mână ucigașă.

Noi nu suntem chemați ca să stăm ca niște păpuși sfinte, ci la o lupta grea, ca să desrobim pe fratele nostru atacat de păcate, lipsuri și greutate. Ți-se va cere socotală, unde erai când fratele tău se zbătea în chinurile durerii și a morții? Te rugai, mergeai la rugăciune, dar atunci nu este timpul de rugăciune, ci de ajutor.

De multe ori un Samaritean, care ni-l închipuie pe omul departe de Dumnezeu, își pune în joc viața, averea și tot ce are, numai să-l scape pe cineva, iar credincioșii?... Tu ești deja preot, dar trebuie să ai o inimă simțitoare zilnic, ca a Samariteanului.

Am căutat pe Domnul.

M., 24 Apr. — Ps. 34:1—11.

Întotdeauna strădănițele noastre omenești sunt mai mult sau mai puțin răsplătite. O mână care se roagă ani de-a rândul cu rugăciuni fierbinți Domnului, va avea prilejul să fie răsplătită pentru osteneala ei.

Un tânăr care muncește ani de-a rândul pentru ca să ajungă ceva, va avea în sfârșit prilejul ca munca lui să fie răsplătită.

Dar oare acel ce din mijlocul acestei lumi, din mijlocul greutăților se ridică sufletește sus până la Dumnezeu, dacă el caută lucruri așa de minunate, ar putea să nu le găsească. Nu, desigur așa ceva nici nu se poate. Din experiențele tuturor sfinților se poate vedea că aceasta căutare este răsplătită din belsug. Psalmi lui David sunt triumful bucuriei unei vieți, în care dușmanii, neazurile nenorocirilor s'au unit toate pentru ca să-l răpue, dar el liniștit cântă plin de bucurie: Am căutat pe Domnul și El mi-a răspuns, aceste cuvinte sunt rupte din experiența vieții, ele trebuie aplicate, nu învățate.

Când vin furtuni, neguri, întuneric, greutăți, atunci caută-L pe Dumnezeu și atunci vei vedea minune. Dumnezeu dorește să fie experimentat în viața ta, nu învățat. Dumnezeu găsește plăcere în acei copii ai săi, care-L chiamă, căror El li se descoperă, nu în acei ce știu numai teorii despre El. De care parte te găsești?

Domnul m'a eliberat.

I., 25 Apr. — Ps. 34:12—22.

Avem aici mai multe mărgăritare divine pe care trebuie să le ținem bine, pentru că va veni vremea când vor fi căutate și întrebuințate.

Când strigă cei fără prihană, Dumnezeu îi aude și îi scapă din toate neazurile lor. Aceasta este sigur. Dumnezeu este foarte minunat. Căile Lui sunt nepreceptute, dar sunt peste măsură de înțelepte. Dumnezeu mă privește clipă de clipă, ascultă în fiecare minută glasurile noastre. Un frate se bucura când cădea în nevoi, pentru că atunci vedea cum Dumnezeu lucrează, și-l scapă.

Dar Dumnezeu accentuează și mai sigur și mai hotărât, „De multe ori vine nenorocirea... dar Domnul îl sca-

pă întotdeauna de ea". Chiar asta ar trebui să ne facă, să ne predăm ca niște copii în brațele Domnului. Cei ce vor să scape și să se elibereze singuri mai rău se încălesc, dar cei ce întotdeauna se încredințează lui Dumnezeu, sunt desigur eliberați.

Dar Dumnezeu ne accentuează în al treilea rând: „*Niciunul din cei ce se încred în El, nu este osândit*". Adică Dumnezeu îi știe și-i cunoaște pe fiecare. Petru nu este mai protejat decât Pavel, sau decât Ioan. Toți cari au primit mântuirea, trăiesc în sfîntenie și-au pus toată încrederea în Domnul, pot să fie șiruri de aceste trei lucruri.

Vor fi scăpați de toate necazurile, în totdeauna și fiecare fără deosebire. Ce fericire.

Incredințează-ți soarta în mâna Domnului.

V., 26 Apr. — Ps. 37:1—11.

David grăiește din bogata lui experiență. Șapte ani de zile fusese urmărit de Saul ca să-l ucidă. În acest timp el ar fi putut omorî pe Saul de mai multe ori, dar el n'a vrut. S'a încrezut în Dumnezeu că-l va scăpa. Și Dumnezeu n'a rămas dator cu nimic. David a văzut cu ochii săi mântuirea lui Dumnezeu. Iată deci cine este omul care ne dă povețele: Nu te mânia pe cei răi, nu te uita cu gând la cece reușesc se facă răul; încrede-te în Domnul, fă binele; locuiește în țară — fii liniștit — umblă în credincioșie. Toți cei ce au urmat aceste povețe, au văzut mântuirea Lui Dumnezeu. Copiii Domnului adesea au multe de suferit din partea oamenilor răi; adesea văd că la privire cei răi se veselesc, dar nu trebuie să uităm că cei răi totdeauna sfîrșesc în necaz și rușine, iar întristarea celor ce iubesc pe Dumnezeu se va preface în bucurie. Incredințează-ți soarta în mâna Domnului și El va schimba necazurile tale în bucurii și va pune starea ta într-o viață plăcută ca lumina.

Dumnezeul lui Iacov Dumnezeuul meu.

S., 27 Apr. — Ps. 46:1—11.

Când omul călătorește prin pustiu, se gândește mereu la un loc de adăpost. Este de ajuns să vadă undeva o tufă și să creadă că are o stâncă sau să vadă o colibă și să creadă că are o casă în care să se scutească în caz de vreme rea. Atunci când ajungi într-o groapă sau prăpastie adâncă, n'ai de ce să te prinzi cu mâinele ca să poți ieși afară, te-ai putea ajuta cu o funie lăsată în jos, sau cu o rudă de lemn, ca să ieși afară la vicața liberă, dar nu-i niciuna, nici alta, n'ai nimic. Ce groază! Așa sunt oamenii cari n'au pe Dumnezeu, fără nicio nădejde. Dumnezeu este adăpostul nostru, Dumnezeu este sprijinul nostru, Dumnezeu este un ajutor, atunci, când suntem în necazuri. Având pe Dumnezeu ca ajutorul nostru, avem pricină să nu ne temem de niciun rău. Cuvinise deci să slăvim pe Îzbăvitorul nostru în tot locul și în lăcașul unde se adună poporul Său. Izvoarele ce iese din Cuvântul lui Dumnezeu, înveșelesc biserica lui Hristos. Ferice de cel ce bea din această apă, de cel ce are de Dumnezeu pe Dumnezeuul lui Iacov. El este Mântuitorul meu și Dumnezeuul meu.

Hristos a înviat din morți!

Dumineca Învierii, 28 Apr., 1940. — Marcu 16:1—8.

Cetiți cu luare aminte. Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, Salome, etc. cu mirezmele cumpărate s'au dus la mormântul lui Isus disdedimineață. „Cine ne va prăvăli piatra dela ușa mormântului?” Bietele femei necăjite au uitat cele ce spusese Isus despre învierea Sa a treia zi. Și cu toate că nu știau dacă este viu sau dacă va învia, ele erau pregătite ca și cum El ar sta în mormânt;

cu toate astea, deși prigonite de mai marii zilei, ele au alergat la mormânt. Și noi cari mărturisim că credem că Isus a înviat, și ne întâmpinăm cu „Hristos a înviat”, să-racii de noi, în loc să alergăm la casa Domnului, alergăm la ospete, la mese încărcate cu mâncări de risipă și băuturi îmbătătoare de ajungem la sapă de lemn și de ocară la oamenii cuminiți. Unde este loialitatea și credincioșia față de Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru! Ucenici ai Lui, luați aminte și spuneți lumii că Hristos a înviat prin vicile voastre. Doamne Isuse Hristoase, ajută-mă la aceasta!

CU EVANGHELIA DUPĂ CEI PIERDUȚI

Cuvânt de aur: Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curațiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați. — Matei 10:8.

Isus a avut milă de gloate.

L., 29 Apr. — Matei 9:27—38.

„Ai milă de noi, Fiul lui David”, strigau cei doi orbi de lângă drum, cari s’au luat după Isus, să le deschidă ochii: — „Facă-vi-se după credința voastră”. — le-a zis Isus. Pe când plecau orbii tămădiți, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit, Isus l-a curățit și i-a deslegat limba, mutul a vorbit! Noroadele au rămas adânc mișcate și ziceau: „Niciodată nu s’a văzut așa ceva în Israel”. Fariseii însă murmurau, și ei până azi murmură mereu. N’au ei grije de suferințele celor mulți, de neputințele bolnavilor, etc. Dar când Isus a văzut gloatele, I s’a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi cari n’au păstor. Ce bine că Isus are milă de noroade! El are milă și de mine un păcătos și a venit să mă mântuiască.

Isus i-a tămăduit.

M., 30 Apr. — Matei 12:14—23.

În vremea când Isus era pe pământ, vedem o lume necăjită. Afară de cei puțini, gloatele duceau o viață grea: Oameni săraci, bolnavi, leproși, demonizați, orbi, etc. Isus era singurul Care avea milă de ei și i-a tămăduit pe toți cei ce veneau la El sau erau aduși la Dânsul. El a tămăduit pe toți bolnavii. Glas de bucurie din paginile Evangheliei. Dar asta s'a prezis despre El încă în vremurile străvechi. Și totuși Fariseii și Saducheii se urau, nu vroiau să creadă în El sau să lase în pace, pe cei ce credeau și-I urmau. Ucenicii Lui de azi să nu aștepte să umble pe cale încărcată cu flori și să fie încununati de oameni cu laude pentru credința Evangheliei. Numai cei tămăduiți de Isus pot înțelege și nădăjdui în Numele Lui. Isus singur ne poate și azi tămădui de boalele sufletești.

Vegheați și vă rugați

Credință și Rege și
Muncă pentru Țară

CRUCEA CREȘTINULUI și
MÂNTUIREA DEPLINĂ

le puteți comanda dela

Depozitul de Literatură
ARAD, STRADA LAE BARNĂ 4.

NU și NU!

Intre numeroasele binecuvântări pe cari ni le dăruiește mi-
lostivirea dumnezească, se nu-
mără una, pe care nici nu o luăm
în seamă, și care se numește: **re-
fuzul lui Dumnezeu de a asculta
anumite rugăciuni ale noastre.**
Mulțumim mai mult sau mai pu-
țin, pentru darurile pe cari le
primim din mâna Domnului. Se
cuprinde însă, multă binecuvân-
tare și în faptul că nu primim
unele daruri, că Dumnezeu ne
refuză multe lucruri, cari ne-ar
fi spre pagubă în loc spre binecu-
vântare, dacă ni le-ar fi dat.

Un tren întârziase cu o oră,
din cauza unei neînsemnate în-
tâmplări. O doamnă, se revoltase
grozav de acest fapt, căci dia pri-
cina întârzierii a scăpat legătura
cu vaporul, și prietenele ei o aș-
teptau zadarnic pentru a doua zi.
Ce se întâmplase însă peste noap-
te? Vaporul luase foc, și aproa-
pe toți pasagerii căzură pradă
flăcărilor. Ne putem lesne închi-
pui, cât de ușor se schimbă pă-
rerea ei de rău în cea mai caldă
mulțumire către Dumnezeu, ca-
re o ocrotise atât de minunat!

Asemenea cazuri sunt nenumă-
rate. Aproape în fiecare viață se
întâmplă asemenea ocrotiri, chiar da-
că nu sunt atât de izbitoare o-
chiului.

Cu câtă bucurie și încredere ne
croim planurile, cu câtă ardoare
năzuim la câștigarea unui bun
care ni se pare deosebit de valo-
ros și de atrăgător, câte efortări
și energii risipite... și, deodată
intervine Dumnezeu, care trage
cu buretele peste planurile no-
astre frumoase, și ne croiește al-
tele, din care, după părerea no-
astră, nu prea avem ce câștiga!

Ne supunem cu oarecare re-
voltă lăuntrică, la așa gândită
noastră soartă vitreagă; dar, cu-
rând se învederează că interven-
ția lui Dumnezeu, care ne-a cos-
tat atâtea lupte amare și ne-a
scos din răbdări, a fost numai u-
nul din gândurile dragostei Sale
cu noi, și ne-a ocrotit astfel de
multe primejdii și mari pagube.

A fost adevărata dragoste, care
a spus dorințelor noastre: „**Nu și
Nu!**”

Cine poate spune, de câte pri-
mejdii nevăzute și nesimțite este
ocrotit în fiecare zi?

Călătorul care ajunge în por-
tul mult dorit, după o călătorie
furtunoasă, are motive de mul-

țumire pentru scăparea găsită.
Dar când pe luciul mării nu ame-
nintă nici valul, nici vântul, sim-
țământul mulțumirii nici nu se
îvește. Și oare, este ocrotirea mai
puțin însemnată în acest caz? La
drept judecând, în asemenea si-
tuație nu am fost ocrotiți numai
de primejdirea vieții noastre,
dar am fost scutiți și de frică și
de turburare.

Un oarecare, istorisise într-o a-
dunare, despre felul minunat în
care l-a ocrotit Dumnezeu dela
prăbușirea într-o prăpastie, la
marginea căreia se poticnise și
căzuse calul. Un altul, auzind a-
ceastă mărturisire, spuse că el
are și mai puternic motiv de a
mulțumi lui Dumnezeu decât pri-
mul, pentru că și el a trecut căla-
re prin același loc primejdios, iar
calul său nici nu s'a poticnit, ni-
ci nu a alunecat. Fără îndoială,
cel de al doilea a avut mai pu-
ternic motiv de mulțumire!

Și așa, fiecare viață omenea-
scă este compusă din un lung
lanț de nesfârșite ocrotiri divine,
căci în fiecare clipă suntem în-
conjurați de primejdii. Dar, mul-
țumim noi oare lui Dumnezeu și
pentru faptul că El ne-a scutit de
a trece prin atâtea primejdii și
spaiume?

La fel de invizibilă este și re-
giunea ocrotirilor duhovnicești.
Iubirea lui Dumnezeu trebuie să
spună adesea NU! celor mai
scumpe planuri și dorințe. De
câte ori zădărnicește El străduin-
țele noastre spre cari ne îndrea-
ptă egoismul nostru pământesc!
El știe, că împlinirea lor, va a-
duce sufletului nostru pagubă,
dacă nu chiar pierzare.

Poate ești comerciant și nă-
zuința ta firească este de a strân-
ge averi; totuși, orice încercare
pe care o faci în această privin-
ță, își dă greș. Firește, privești a-
ceastă înfrângere ca pe o mare
nenorocire, și nu poți înțelege ca
altii, mult mai puțin talentați și
cari depun mai puțină osteneală
ca tine, să numere atâtea biruin-
ți răsunătoare. Poate, ai alunec-
at la gândul de a pune la îndo-
ială dreptatea lui Dumnezeu. Să
știi, prietene, că iubirea lui Dum-
nezeu ți-a trimis aceste desamă-
giri, pe cari le deplângi atât de
amărît; căci Dumnezeu știe că
reușitele din afară vor împiedica
și paraliza dezvoltarea lăuntrică
a vieții tale sufletești. De aceea,

El n'a putut să-ți arate mai mare
îndurare, decât prin a te opri să
ajungi la bogăție. Același lucru se
potrivește și străduințelor no-
astre pământești de orice fel. A
darui unui om tot ceea ce își do-
rește, ar însemna să-l arunci în
brațele pierzării sau morții.

De foarte multe ori, după ceea-
ce râvnește și înfometează inima
noastră, nu este pâine, ci numai
o bucată de piatră rece și aspră.

Cărarea pe care ni se pare că
am zări numai trandafiri, este
în realitate plină de spini, și nu
conduce spre paradis, cum ne în-
chipuim, ci în plină noapte și
distrugere.

De câte ori ne tăgăduim, oftăm
și cersim un lucru oarecare, de-
spre care ne-am făcut numai ilu-
zii frumoase; și apoi, când am câ-
știgat în cele din urmă ceea ce am
năzuit cu atâtea ardoare și pu-
nem mâna pe ea, se fărâmtează
și se scurge ca cenușa printre de-
getele noastre.

În multe cazuri, drumul pe
care ne călăuzește Dumnezeu are
cu adevărat o înfățișare posomo-
râtă. Cele mai frumoase speran-
țe sunt zădărnice; cele mai cu-
rate bucurii sunt strivite ca flo-
ricele cari cresc pe drumuri; ce-
le mai dragi dorințe ale inimei
noastre rămân neîmplinite. În ca-
zul însă când noi suntem copii
ai lui Dumnezeu, nu ne putem
îndoii o clipă că din fiecare „NU”
pe care ni-l spune Domnul, va
răsări în cele din urmă o bine-
cuvântare.

Astfel, se ridică puțin vâlul ca-
re s'a așternut deasupra multor
rugăciuni cari au rămas neascu-
tate. Cine nu dorește să fie sănă-
tos și nu bolnav? Și totuși, vine
timpul când bunătatea lui Dum-
nezeu găsește cu cale că este
bun lucru, ca să nu asculte rugă-
ciunea noastră pentru sănătate.
Nu, ca și când El ar avea plăcere
să ne vadă că suferim! Dimpo-
trivă, durerea noastră mișcă ini-
ma Lui părintească, și face apă-
sare, grije sau suferință, îl atin-
ge dureros. Totuși, El ne iubeste
mult, prea mult, decât să ne dea
ceva care ne-ar putea produce
pagubă, sau să nu ne dea o sufe-
rință oarecare, care ne-ar deschi-
de cărarea spre prosperitatea
noastră sufletească și vecinică.

(Urmare în pag. 8-a)

Post și rugăciune

de D. Baban — predicator

„Când postiți să nu vă luați o înfățișare posomorită ca fățarnicii, care își slufesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun, că și-au luat răsplata lor...” Ev. Matei 6, 16—18.

Postul este un „Ce” necesar omului în viață, urmele lui se pierd în negura veacurilor. Domnul Isus Cristos vorbește despre el în citatul de mai sus și arată că, postul nu trebuie să fie o pricină de mândrie, sau de mândrie, oarecum ca să arăți lumii că postești, ca și cum pentru oameni postești.

Mulți postesc că, de e post; fără niciun plan, fără niciun scop, prin simplu fapt că și alții postesc.

Când cineva postește, trebuie ca să știe pentru ce; pentru primirea unui răspuns dela Dumnezeu la o rugăciune, pentru vindecarea unei suferințe, pentru aducerea la Hristos a unui suflet, pentru prigonitorii tăi, pentru realizarea unor dorințe, bineînțeles nu păcătoase, etc. etc.

După ce ai primit dela Dumnezeu ce ai cerut prin post și rugăciune, atunci ceri altceva dela Tatăl și în felul acesta încontinuu creștinul are totdeauna ceva în ținta lui de a cere, căci viața unui mântuit trebuie să fie, o viață rodnică și nu leneșă.

Prin post înțelegem ca să înfrământăm trupul, ne dându-i hrană și în același timp dăm frâu liber sufletului să reacționeze, — nu un regim cum de pildă obișnuiește unii...

Un caz care iese din comun, ne relatează Ev. Marcu la cap. 9, începând dela versetul 17. „...La Domnul Hristos i s'a adus între alți bolnavi și un demonizat, ca să-l vindece și Domnul l-a vindecat”.

Ucenicii Lui L-au întrebat: „...Noi de ce n'am putut să scoatem duhul acesta?” Și Domnul le-a răspuns: „Acest soi de draci nu poate ieși, decât prin post și rugăciune”. Veres. 29.

De multe ori în viața noastră ne rugăm fără încredință și cerem o cauză cu insistență să ni-se dea, ne controlăm viața din toate aspectele ei, și în sfârșit facem tot ce se poate, numai să primim un răspuns și nu-l primim; care să fie cauza? Poate fi chiar aceea ce Domnul ne spune că, avem de-a face cu un duh rău care nu iese fără post, de aceea trebuie ca să postim nu însă din obicei, ci din necesitate, și pentru anumit scop.

Intr-o biserică s'a întors la Domnul o femeie, a cărei soț la început se părea că nu e contra.

Soția după ce devenise credincioasă, întreba pe păstor, ce să facă să-l aducă la Hristos și pe soțul ei. Păstorul o sfătui ca să postească pentru el, această credincioasă a depus o mare

jertfă pentru a-l aduce la Calea Mântuirii cu orice sacrificiu, și o zi, postea o zi nu, — așa a durat mult timp, fără ca soțul să poată observa, până într-o zi...

Intr-una din zile veni ca de obicei la masă și stând cu fața între mâini, în

timp ce soția-l servea îi zise: „eu știu că tu pentru mine postești, dar să ști că dracul meu este mai mare ca Dumnezeuul tău”.

Ce a urmat nu se știe, dar nu după mult timp și soțul s'a predat Domnului și astăzi sunt copii lui Dumnezeu.

Secretul reușitei în viața

(Urmare din pag. I-a)

Adevărata credincioșie e activă. Sunt în Casa Domnului atâtea servicii unde să lucrăm, și prea puțini tineri sunt gata să le facă. În cele mai multe biserici postul de ușier e numai de bătrâni, sau nu e deloc ocupat. Nu știu cauza, dar se prea poate că mulți tineri se rușinează să stea la ușă, să facă un serviciu în Casa Domnului. Școala Duminecală trebuie mărită, dar prea puțini tineri sunt gata să devină învățători. Tinerilor, lucrați în orice loc, iar în biserică faceți orice, numai să slăviți prin lucrarea voastră pe Cel ce v'a mântuit!

Credincioșia adevărată e caldă și iubitoare. Tinere nu fi un sloi de gheață în biserică, ci un foc, care să încălzească și pe alții. Nu lăsa ca ură să pătrundă în ființa ta, ea te va roade, ca rugina fierul; ci iubeste și pe cei ce te iubesc, și pe cei ce te urăsc. Isus a iubit și pe acei ce-L răstigneau. Ești credinciosul Lui? Iubeste și tu mult, mult. Ferice de biserică a cărei tineret e cald și plin de bucurie. Acolo e numai primăvară cu flori și cântec, e numai senin și soare.

Credincioșia adevărată e progresivă. „Voi locui în Casa Domnului” — spune David. Și îmi închipui că el la început a stat lângă ușă, și încet, încet s'a apropiat mai mult de altar. La început a știut puțin, dar cu timpul cunoștința lui s'a îmbogățit. Câți tineri de-ai noștri sunt așa? Fără sfială să recunoaștem că sunt mulți cari nu știu să răsfoiască prin Biblie, nu cunosc nici cele mai elementare învățături ale lui Isus, păstrează încă unele superstiții, etc. Tineri credincioși faceți un pas mai mult în cunoștința voastră. Cetiți mai mult Biblia, cercetați bazele credinței creștine, căutați să aveți clar în minte tot ce credeți. Întipăriți bine în memorie adevărurile de seamă ale Bibliei. Studiați bine viața lui Isus, nu neglijați înce-

puturile creștine, descoperiți voia lui Dumnezeu și faceți-o.

Și în fine în hotărîrea lui David se vede așa de clar o

Credincioșie până la capăt

„Până la sfârșitul zilelor mele — încheie David. Numai așa ajungi la ținta, numai așa se ia premiul. Momentele decisive nu sunt la început, ci la sfârșit.

David e hotărît să rămână credincios prin toate împrejurările. Ce știa el tinerel, fără experiență vieții ce o să dea peste capul lui? Știa el câte vânturi și valuri să-l lovească? Se gândea că o să fie fugar, strein și apoi rege. Dar el închide ochii, nu știe nimic altceva, decât că e credincios și va fi până la sfârșitul zilelor lui. El vrea ca pe mormântul lui, oricare vor fi împrejurările în viață, să fie scris: „mormânt în Domnul”; vrea să fie erou al credinței. Se va cere lupta? Va lupta. Va trebui să sufere? Va suferi. Va răbda totul, va trece peste toate și va ajunge la mormânt credincios Domnului. Tineri! Dacă ai luat așa o hotărîre sau o vei lua acum ferice de tine, vei fi un stâlp, o lumină, o binecuvântare pe pământ.

David nu putea trăi altcum, decât credincios. Când și-a dat seama că a păcătuit, câtă jale, cât bocet! Și a fost neliniștit până nu a cunoscut dulceața iertării. Pentru el, a-l despărți de Domnul a însemnat să fie ca o pasăre fără apă, sau un pește pe uscat. Iată un exemplu de credincioșie. Nu mai credincios, altcum nu putea trăi. Ar fi preferat orice, numai să rămână cu Dumnezeu. Tineri! dacă ești credincios, fă până la capătul vieții. Vei coborî cele mai de jos trepte ale societății, să nu poți nici acolo trăi fără credincioșie. Vei urca scară gloriei, să nu poți nici acolo trăi fără Dumnezeu. El să-ți fie cununa. El să-ți fie păstorul vieții, iată secretul reușitei în viață.

Vânturi potrivnice

de Marin Dumitrescu

Faptele 27:4.

Titlul de mai sus ne amintește călătoria grea și plină de primejdii, a apostolului Pavel, în drum spre Roma, pentru a fi judecat de Cezarul.

Dar nu numai cu această ocazie au suflat peste el vânturi potrivnice, ci de multeori a trebuit să înfrunte astfel de vânturi și să meargă înainte.

Mă gândesc că de multeori a trebuit să lupte cu furtuni potrivnice din lăuntrul său. Când vedea pe cei de nivelul lui, bogăți, luxoși și îndestulați cu de toate, iar el adesea în felurite lipsuri, firea veche se ridică asemenea unei furtuni vijelioase, și-i pune în față starea materială grea în care se găsea, arătându-i totodată că ar fi putut fi și el măcar ca unul din cunoscuții lui de altădată, dacă nu mai mult. Dar prin harul lui Dumnezeu și puterea dată de El, reușea să înfrunte aceste vijelii lăuntrice și să spună: „Toate le socotesc gunoai față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos”.

Apoi, când vedea cinstea și onoarea la care ajunsese cei de o seamă ca el, firea furtunoasă din nou era un vânt potrivnic în drumul pe care și-l alesese. Firea dorea o slavă pământească, trecătoare, dar prin harul și Duhul sfânt al lui Dumnezeu, el descoperise o altă slavă, mai mare și mai trainică. De câteori, diavolul, prin firea veche, nu i-a pus în față deosebirea mare dintre el și foștii lui colegi de altă dată! Ei sunt slăviți și onorați de lume, el disprețuit, batjocorit, bătut, legat, închis și condamnat ca un răzvrătit de oameni. La toate însă, ajutat de Domnul, le-a stat împotrivă și a răspuns cu o demnitate vrednică de luat în seamă: „Eu socotesc că suferințele de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care au să fie descoperite față de noi” (Rom. 8:18), și „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2:20).

Si câte alte dorințe și poște nu răscoleau furtuna firii vechi în trupul său, dar pe toate le-a învins cu ajutorul Domnului. „Mă port aspru cu trupul meu, ca să-l țin în stăpânire”, și strigătul de desperare: „Cine mă va scăpa de acest trup al păcatului?”, sfârșește prin strigătul de biruință: „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea cu slujesc lui Dumnezeu” (Rom. 7:24-25).

Au suflat vânturi potrivnice asupra lui și din partea unor așa numiți frați credincioși, care l-au vorbit de rău, l-au învinuit pe nedrept și l-au criticat în multe chipuri, dar și aceste vânturi au fost în-

fruntate de încercatul luptător.

În călătoria pe apă, spre Roma, despre care am amintit la început, când pericolul de moarte, stărnit de vânturile potrivnice, devenea tot mai mare, toți cei ce se aflau pe corabie pierduseră orice nădejde de scăpare, dar în mijlocul lor era un încercat luptător, unul care înfruntase adesea primejdia de moarte și astfel de vânturi potrivnice, era Pavel apostolul Neamurilor. Când fetele tuturor sunt pline de groaza morții, disperarea crește din clipă în clipă, el se ridică în mijlocul celor 276 de suflete și, cu o încredere și liniște deplină, îi îndeamnă pe toți să nu disperseze, să aibă curaj și să se hrănească, deoarece niciunul din ei nu va pieri. Cel ce a făcut vânturile și marea, le are pe toate în mână Sa. Privirile lui Pavel nu se opresc la vântul potrivnic și valurile groaznice și furioase ale mării, el privește sus, la Domnul, în a cărui mână se încredințase. Soarele nu se mai văzuse de multe zile, dar, Pavel cu toată întunecimea produsă de vânt și norii, ce acopereau cerul, are în față sa un Soare pe care cei din corabie nu-l văd, e acel Soare pe care nu-l poate acoperi pentru cei ce se încred în El, niciun nor. E Domnul, care în astfel de împrejurări grele e mai aproape de ai Săi ca oricând. El a trimis pe fingerul Său la servul Său credincios, pentru a-l îmbărbăta și pentru a-l ocoli. Ce minunat e să te încrezi în Domnul și să faci din El turnul de scăpare, în care pe astfel de vremuri să te refugiezi!

Ei bine, și în viața noastră suflă adesea vânturi potrivnice. În noi înșine firea veche deslănțuie adesea vânturi potrivnice, în familiile noastre suflă adesea vânturi potrivnice, din partea lumii suflă vânturi potrivnice; ce facem noi în astfel de împrejurări? Care este atitudinea noastră?

Au suflat și poate vor mai sufla peste noi vânturile prigoanelor. Case de rugăciuni închise, închisoare, amenzi, amenințări, etc. Au încetat în parte și pe alocurea astfel de vânturi. Ce au lăsat în urma lor? Multe victime! Cei ce n-au fost zidiți pe stâncă, n-au avut temelie pe piatră, au fost dărâmați de vânt, au fost luați de șivoin. Ce minunat a ilustrat Domnul Isus viața adevăratului credincios și viața celui ce numai de formă, numai cu numele este credincios, în casa zidită pe stâncă și în casa zidită pe nisip. Ce mare adevăr!

CREDINCIOȘII SUNT O BINECUVANTARE PENTRU LUME. Ingerul trimis de Domnul la Pavel, i-a zis: „Nu te teme, Pavle; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe

toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine” (Fapt. 27:24). Dumnezeu a scăpat pe toți oamenii din corabie din pricina alesului Său. A făcut aceasta pentru a-Și slăvi Numele și pentru a dovedi tuturor oamenilor, din toate veacurile, cât de prețioși sunt înaintea Lui cei ce se încred în El, copiii Lui.

În Sodoma și Gomora, dacă ar fi fost 10 oameni credincioși lui Dumnezeu, cu toate păcatele strigătoare la cer, Dumnezeu n'ar fi nimicit aceste cetăți, dar n'au fost nici atâtea.

Da, fără îndoială, din pricina celor credincioși, Dumnezeu mai rabdă lumea care îl batjocorește și prin viața lor rea se ridică împotriva vrerii Sale.

LIMANURI BUNE. În călătoria lui Pavel, spre Roma, au ajuns cu corabia la un loc, numit „limanuri bune”, dar nu erau „bune” de iernat. Ce interesant e lucrul acesta, că adesea numele nu corespunde cu realitatea. Există pe globul pământesc o țară, cu numele Groenlanda, nume care tâlmăcit înseamnă verde, dar numai numele îi e așa, căci în realitate e ghiată nu verdeată, dar poartă un nume care pe neștiutori îi poate atrage spre ea. Unele străzi în orașe poartă nume frumoase, ca de pildă: str. Parfumului sau Trandafirului, dar în realitate sunt urâte și murdare.

De multe ori creștinul ajunge într-o stare sau în împrejurări așa numite bune și mirajul împrejurimilor îl ispitește să se oprească din călătorie, crezând că, în sfârșit a ajuns la locul unde poate rămâne. Să fim atenți. În lumea aceasta și pe pământul acesta nu există o stare sau un loc oricât de bun sau plăcut ni s'ar părea, unde să ne oprim sau să rămânem. Există un singur loc, un singur „liman bun” pentru creștin: Cerul. Acesta este adevăratul „liman bun”, unde creștinul se poate opri din călătorie sa și unde, în „casa Tatălui” poate să rămână pentru veci, într-o stare de adevărată și desăvârșită fericire. „Mai sus creștine, tot mai sus, mai sus la biruință”, sună cântarea.

SFĂRAMAREA CORABIEI. Corabia cu care călătorea Pavel a avut o soartă rea. Înainte de a ajunge la pământ, s'a sfărâmat și cei ce au putut să înnoate, au sărit în apă și au ajuns la uscat, iar ceilalți, pe scânduri rupte din corabie, au ajuns și ei la țărnam.

Cum a scăpat Dumnezeu cu viață pe toți din corabie, nu putea oare să scape și corabia? Ba da, dar n'a voit și iată de ce: Omul e înclinat să uite binefacerile Domnului și să preamărească lucrul lui.

(Continuare în pag. 7-a)

Din lumea largă

Senatul american a respins cu 46 de voturi contra 34 moțiunea propusă de senatorul Walsh, prin care se tindea la limitarea pe timp de un an a imputernicirii președintelui Statelor Unite de a încheia acorduri comerciale fără ratificarea Senatului.

Uzinele aeronautice „Curtiss Red” sunt pe cale să construiască un avion ușor, prevăzut cu un motor de 1200 cai putere, pus în mișcare prin electricitate.

Acest nou tip de avion va putea atinge viteza de 500 km. pe oră.

In Jugoslavia Dunărea și afluenții săi continuă să crească. — Banatul este aproape în întregime inundat, iar recolta de cereale este în anul acesta grav compromisă.

Orașul Novisad ale cărui cartiere sunt inundate, este amenințat de o mare catastrofă, dacă digurile ce se ridică în pripă, nu vor rezista suficient presiunii apelor.

Mai mult de 10.000 persoane sunt fără adăpost.

Circulația pe calea ferată Belgrad—Budapesta este complet întreruptă.

Se crede a ști că ședința secretă a Camerii Franceze în cursul căreia se va examina politica generală a guvernului va avea loc Joi, 11 Aprilie sau Vineri 12 Aprilie.

După debateri guvernului va lua votul Camerii, pentru a vedea dacă îi acordă încredere.

Un apel adresat tineretului din Anglia și Franța: „Azi nu mai avem impresia că vorbim două limbi diferite și că suntem despărțiți de un braț de mare. În fața primejdiei comune nu mai formăm decât un singur popor”.

O alianță permanentă între Franța și Anglia. Scopul urmărit ar fi să se ajungă la o cooperare atât de intimă între aliați, încât

ca să însemne în fapt fuziunea celor două țări într-o singură putere militară și economică, nu numai în cursul războiului, ci și după aceea.

Este chiar vorba de crearea unui Parlament franco-britanic, care ar fi chemat să delibereze asupra chestiunilor mai însemnate, interesând cele două țări.

Mari inundații s'au produs în regiunea Anatolia, luând caracterul unui adevărat dezastru.

Numeroase case s'au dărâmat în satele năpădite de ape.

Scoala, poșta și palatul administrativ au trebuit să fie evacuate.

Toate comunicațiile telegrafice telefonice au fost întrerupte, ceea ce face ca lucrările de salvare să fie cu mult îngreuiate.

Președintele Roosevelt a anunțat că va ține un discurs la 11 Aprilie, cu prilejul ceremoniei zilei pan-americane, ce se va desfășura la Washington. După debateri guvernul va fi radiodifuzat.

Cărți frumoase!

Vieța lui Livingstone.

Vieța lui Spurgeon.

Maria Slessor.

Vieța de familie

la Depozitul de Literatură
str. Lae Barna 4, Arad

Fii gata!

de I. Călper

Fii gata tu, popor de viață sfântă,
În jurul tău furtuna se întărește;
Prin valuri fără frică te avântă,
Printre talazuri, calea tu-ți croește!

Fii gata, voi, ce-ați părăsit trecutul,
Și v'apărați cu-a rugii sfântă armă;
Ridice-se'mpotriva voastră cnutul,
De-al vostru crez în țândări el se sfarmă.

Fii gata, voi, să răspândiți iubirea,
Prin faptele vieții înalte
Iubind pe cei ce vă doresc peirea
Și sprijinind puterile slăbite.

Fii gata, voi, a duce greaua cruce,
Privind mereu spre Tintă înainte
Orice ziua de mâine, ar aduce
Să nu-ți dai dreptul tău pe-un blid de linte.

Fii gata, toți, luptând până la urmă,
Chiar dacă ar apare leii iară
Să nu v'abateti unul dela turmă,
Să nu vă 'n frice-a rugurilor pară

Fii gata, căci cu voi e Salvatorul,
Până la capăt El vă însoțește
De-ar fi 'ncălzit de șapte ori cuptorul,
Din lava lui, Hristos vă izbăvește!

Și totuși, de-ați plăti cu-a voastră vieceală,
Credința, în Hristos, ce v'a fost dată
Fii gata, deci, să-I stați chiar azi în față,
Cu sufletul curat fără nici-o pată!

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN COM. DUMBRAVIȚA, JUD. ARAD, s'a ținut un curs de note de fr. G. Jurcovic din Lugoj, absolvent al cursului de dirijor de cor dela Conservatorul de muzică „I. Vidu”, din Lugoj. Cursul a durat o lună de zile.

IN COM. GARBAU, JUD. CLUJ, la 26 Martie a fost înmormântarea sorei Părvu Marișcă în etate de 95 ani, din care 40 ani trăiți în Domnul; ea a fost un model de o adevărată creștină.

Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de către fratele Crișan Gavril, arătând publicului cum moare un creștin.

MULȚUMIRE

Biserica Baptistă din Ponorel, jud. Turda, a primit ajutoare pentru construirea casei de rugăciune dela bisericele și frații următori:

Bis. bapt. Oohaba Lei 250, Soc. fem. Oohaba Lei 250, Suciu Nic. Lei 15, Suciu Ioan Lei 10, Ana Crișan Lei 60, Stan Ponta Lei 10, Diacon Nicolae Lei 5 și Diacon Simion Lei 100 toți din Oohaba. Florea Petru Păclșa Lei 100, Bis. bapt. Păclșa, jud. Alba Lei 200, Bis. bapt. Hăpriea Lei 300, Bis. bapt. Bartoș jud. Alba Lei 235, Bis. bapt. Alba-Iulia Lei 285, Bis. bapt. Șăușa jud. Alba Lei 120, Bis. bapt. Craiva jud. Alba Lei 50, Bis. bapt. Roșia Șebiş Lei 400, Bis. bapt. Buteni Lei 370, Bis. bapt. Bonfești jud. Arad Lei 400, Bis. bapt. Gur Honț Lei 100, Bis. bapt. Repețiș prin Crișan Alex. Lei 200, Crișan Petru Hărăstăș jud. Turda Lei 200, Simon Gașpar Lei 100, Gh. Miheș Lei 100, Bold Traian Lei 100, Bold Silvia Lei 50, Coroi Olimpia Lei 30, Miheș Sabina Lei 50, Coroi Paraschiva Lei 30, Miheș Augustin Lei 20, Stan Ana Lei 10, Fîber Anastase Lei 10, Panca Eva Lei 10, Petru Costean Lei 20, Toma și Samfira Miheș Lei 100, și Ioan Covacu Lei 50, toți din com. Sintești, jud. Severin. Burz Traian Baia de Criș Lei 80, Circu Nic. Tebea Lei 20, Lazar Pavel Tebea Lei 40, Oprea Nic. Tebea Lei 20, Miheș Ioan Voța Lei 50, Pogon Gaștea Hălmagiu Lei 20, Avram Leticia Hălmagiu Lei 50, Cristea Ioan Hălmăgel Lei 100, Cristea Nic. Hălmăgel Lei 50, și Miron Avram din Avram Iancu jud. Turda Lei 50.

Banii au fost primiți prin fr. Remus Puiuleț.

Mulțumim pe această cale tuturor celor ce au trimis darurile lor, pentru noi cei din „munți”, ca să putem avea o casă de rugăciune unde să slăvim și să vestim pe Domnul Isus, care ne-a mântuit. El să răsplătească tuturor.

NIC. și D. PUIULEȚ

cios și marea răsplătire care îl așteaptă sus.

IN COM. RASCRUCI, JUD. CLUJ, în ziua de 30 Martie a fost înmormântată sora Domnița Pura de 66 ani. Serviciul înmormântării a fost condus de fratele Crișan Gavril, predicator din Cluj.

IN COM. BINSELE DE BEIUȘ, JUD. BIHOR la 25 Martie 1940, a avut loc înmormântarea fr. bătrân Nan M. în etate de 76 ani. S'au adunat frații din 12 comune și în această comună nu a mai fost înmormântare baptistă de 12 ani. Serviciul a fost condus de fr. Covaci Teodor, vice președintele Comunității Oradia și ajutat de fr. I. Sălăjan din Ceica și un tânăr fr. din Sudriș, jud. Bihor. Totodată a luat parte la înmormântare un public numeros.

IN ZIUA DE 20 MARTIE A. C. A TRE-CUT LA CELE VEȘNICE FR. VASILE LUNCAN DIN ORADEA. Serviciul înmormântării a fost ținut de fr. Nicolae Covaciu, păstorul bisericii baptiste române din Oradea, și fr. Bradea Dumitru. În urma fratelui, a rămas soția văduvă și șase copii. Fr. Luncan a fost tot timpul, după întoarcerea sa la Domnul, un bun

membru și lucrător ordinar, lucrând în via lui Hristos, atât în biserica din Oradea, cât și în împrejurimi.

Domnul să mângăie familia întristată.

SURORILE DIN BISERICA BICAZUL ARDELEAN, au avut o zi de reculegere, rugăciune și darnicie cu inimă largă în ziua de 25 Martie a. c. Programul a fost condus de predicatorul comunității, Al. Pop. Au vorbit mai multe surori, despre: „Cum putem mai bine mărturisi pe Domnul nostru Isus și altora”.

Ne-am rugat cu căldură pentru lucrurile amintite în „Farul” și am dat cu drag din banii noștri, pentru misiunea în județul Satu-Mare.

O DEOSEBITA BUCURIE AM AVUT — NOI BISERICA BAPTISTĂ DIN CĂMARZANA, în ziua de 31 Martie a. c., când am fost vizitați de fr. Al. Pop, președintele Comunității din Toplița, și care ne-a spus cum dau alte biserici creștine baptiste, pentru ridicarea credinței și în acest județ — Satu Mare, ne-am bucurat mult, când ni s'a spus cum frățietatea se gândește și la acest județ, „trece în Macedonia și ajută-ne!” Faptele Ap. 16:9.

Vânturi potrivnice

(Urmare din pag. 5-a)

S'ar fi putut întâmpla ca oamenii, văzându-se scăpați din primejdie, să înceapă să laude tăria corabiei, să laude dibăcia marinarilor și să spună că datorită acestor lucruri au scăpat cu viață. Să nu ni se pară ciudat sau imposibil așa ceva. Când poporul evreu călătorea spre Canaan, a călărit împotriva lui Dumnezeu și drept pedeapsă, Dumnezeu a trimis șerpi veninoși împotriva lor și pe care-i mușca, muria. Poporul s'a căit de fapta sa și a cerut îndurarea Domnului. Domnul a poruncit lui Moise să facă un șarpe de aramă și oricine care e mușcat de șarpe și va privi spre el, va fi vindecat. Și așa a fost. Ce au făcut mai târziu urmașii acestui popor, când au aflat istoria șarpelui de aramă? Au început să se închine lui. De ce nu ni se spune nimic despre corabia lui Noe? Unde este ea, ce s'a făcut? Credem că ea a fost nimicită, ca urmașii lui să nu înceapă s'o adora, să nu i se închine. Cine știe unde este îngropat trupul lui Moise? Nimic. De ce? Așa a voit Dumnezeu, ca poporul să nu i se închine și să-l slăvească pe el în locul Domnului, Dumnezeu

spune în cuvântul Său: „Slava Mea nu voi da-o altuia”.

Adesea se întâmplă și în viața noastră, când Dumnezeu ne răpește sau nimiceste pe cineva sau ceva, care ne-ar putea ispiti să facem din el sprijinul nostru, să-i dăm toată dragostea noastră și să ne încredem în el. Dacă Dumnezeu ne-ar lăsa, ar fi spre răul nostru, dar fiindcă ne iubește, ne ia sprijinul sau proptă noastră subredă și vremelnică, ca apoi să ne sprijinim numai pe El. Dragostea noastră, inima noastră, admirația noastră și viața noastră să fie numai El. Ce minunată e dragostea și grija Lui de Tată pentru copiii Săi în această lume sbuciumată și plină de vânturi potrivnice!

Puternic bate furtuna, marea-i turbure, Luntrea credinței stănd pe ea, omul tremură.

Caută sus la Isus, auzi ce zice:

Vino îndrăznind pe-al Meu braț,

Te-oi ajuta, nu te teme.

Cu tine-oi fi 'n toate zilele, te-oi ajuta, Nu te teme.

FAPTE, PILDE și IDEI

Ca și scoicele...!

De multe ori mă miram, cum se face că atâtea găoace de scoice sunt în apă! Imi ziceam, ele au murit; totuși vedeam și găoace de scoice mici.

Iubiții mei, scoicele sunt mâncate de animale, cu mult mai slabe decât ele, și iată cum: Când scoica doarme, sau stă închisă, vine caracatița și prin crăpătură îi suflă câteva picături de un lichid care o adoarme. Scoica adormită devine o jucărie și o pradă în brațele caracatiței care îi soarbe sângele. Când se trezește scoica nu mai are putere să se apere.

Când credinciosul doarme și nu stă în legătură cu Dumnezeu, atunci vine caracatița neagră, îl stropește cu somnul plăcerilor a închipuirilor, astfel o inimă tare și plină de bucurie altădată, ajunge în brațele celui rău o păpușă.

Veghiază deci, să nu cazi în brațele celui rău.

Camelionul și focul

Cine n'a auzit de acest animal ciudat? Acest animal este renumit prin faptul cum știe să-și schimbe înfățișarea. Dacă îl așezi pe iarbă verde se face imediat verde, de îți vine să crezi că niciodată n'a fost altfel. De-l așezi pe pământ negru, imediat s'a făcut negru, iar dacă îl așezi pe o pânză albă, se face îndată alb. Acest animal este nu numai prefăcător, ci și isteț. El nu ține seama de culoarea lui, ci de culoarea locului unde este. Pe profesorul meu l-am întrebat când eram mic: Ce face camelionul când îl arunci în foc? Se face roșu ca focul, apoi arde, mi s'a răspuns. Acolo este sfârșitul prefăcătorilor lui. Doamne, ce mulți camelioni mai sunt azi! Oare nu cumva ești printre ei?

Arborele Sfânt

Scriitorul Cardan povestește despre un arbore Laurus Indica din Insula de Tier. Acest arbore este adevărată binecuvântare a insulei. De pe frunzele arborelui picură toată ziua picături de apă limpede, care-și sapă gropițe în jurul arborelui.

Cu timpul apa își sapă un bazin, iar locuitorii de prin acele locuri stâncoase și totdeauna ferbinti găsesc îndeajuns apă în jurul pomilor.

Un creștin adevărat este astfel de arbore sfânt. În apropierea lui te vei simți întotdeauna răcorit de apa vieții. Ferice de acei oameni care au în mijlocul lor, în aceste vremuri secetoase, un arbore sfânt.

Ce zici, oare ești un astfel de arbore pentru aproapele tău?

Zeciuală

Iată o frumoasă istorioară despre dărnicia copiilor, cari întrec în această privință pe cei mai buni creștini.

Un copilăș a auzit că Dumnezeu a poruncit Evreilor să dea zeciuală. Într-o zi a primit zece lei. I-a împrăștiat pe masă și a început să spună ce va face cu ei: „Acesta pentru Isus, acesta pentru mama, acesta pentru tata, acesta pentru Isus...” Mama îl întrerupse: „Tu ai mai dat odată pentru Isus”. „O, nu”, răspunse copilul, „primul leu îi APARTINE Lui, iar acesta îl dau ÎN DAR”.

Ar fi bine ca spiritul de dărnicie al copiilor să ne îndemne să dăm mai mult pentru Domnul.

Când C. T. Studd a fost predicator în China, a văzut că fiecare creștin chinez

dă zeciuală, din câștigul anual. Un frate tânăr, care câștiga numai 72 lei pe săptămână a venit la el într-o zi. Afară de aceasta el trebuia să-și întrețină părinții și pe un frate mai mic și tot din acești bani să se și îmbrace și să se hrănească. „Frate”, a zis el, „vă rog să mai așteptați câteva zile după misionul meu. Eu nu am încă destui bani ca să pot da zeciuală. În câteva zile îi voi avea”. Păstorul l-a întrebat câți bani a adus și i-a spus: „Nu-i așa că d-ta trebuie să ajuti pe părinți și pe fratele mai mic?” — „Da”. — „Bine, dar acești bani sunt mai mulți decât a zecea parte din câștigul d-tale. Nu trebuie să aduci mai mulți”. Tânărul răspunse: „Frate, eu am promis lui Dumnezeu a zecea parte. Nu interesează cu cât ajut eu pe oameni. Eu vreau să dau Domnului a zecea parte”. Și el a dat-o.

NU și NU!

(Urmare din pagina III-a)

În cele din urmă, vom vedea că cele mai desăvârșite binecuvântări le-am primit tocmai atunci, când iubirea lui Dumnezeu nu ne-a dat un lucru cerut de noi, — sau, că a trebuit să ne răpească tocmai ceea ce am iubit mai mult sau ne-a fost mai scump.

În clipa când Domnul ne-a chemat să fim ucenicii Săi și să călcăm pe urmele picioarelor Sale, nici n'a fost vorba **să ne făgăduia că, avere și bună stare.** Se înțelege că ni s'a deschis un privilegiu deosebit prin faptul că „suntem moștenitorii lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos”, dar această moștenire nu se aseamănă cu aceea pe care o lasă un tată copiilor săi prin testament. A fi „împreună moștenitor cu Hristos”, înseamnă a ne asemui mai mult cu El prin o viață de jertfire și lepădare de sine, cu mult înainte de a putea împărtăși împreună cu El, strălucirea și bucuria slavei vecinice.

Să nu uităm niciodată, că întreaga osteneală dumnezească de a ne educa sufletește, urmărește un scop bine stabilit, de a face vase sfinte pe cari să le poată întrebuința Mântuitorul. Pentru a putea atinge o țintă atât de strălucită, înseamnă, adesea, să renunțăm la plăcerile și bucuriile pe cari ni le oferă clipa de față. În chipul acesta ni se descoperă

rostul pentru care Dumnezeu ne conduce adeseori atât de minunat și de neînțeles pentru noi.

Tot ceea ce ne împiedică a ne preda pe dea'ntregul Domnului, este spre paguba noastră, și chiar de ar fi cel mai de preț lucru, trebuie să renunțăm la el. Nimic nu trebuie să ne împiedice a ne preda cu totul Domnului. Nu vom întreba: cari sunt bucuriile și înviorările pe cari le putem primi? ci, ca voia lui Dumnezeu să câștige tot mai mult loc în noi și pentruca să fi mastfel mai bine pregătiți pentru slujba, la care ne-a chemat.

Durerea, paguba, grija, teama și nevoia, sunt adeseori mult mai bune pentru noi, decât plăcerea și câștigul, bucuria și buna stare.

Credința noastră trebuie să învețe a înțelege, că, dacă Dumnezeu nu împlinește una din rugăciunile noastre, și dacă spune un hotărât „NU!”, e mai bine și mai bogat în binecuvântări pentru noi, decât dacă s'ar deschide cămările bogățiilor, la ușa cărora batem cu atâtea sete.

Rugăciunile noastre cari par că rămân neascultate, găsesc un răspuns tot atât de binecuvântător ca și acelea, a căror ascultare și împlinire corespund dorințelor noastre.

JEAN